

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 16-11-2021 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Ευαγγελία Μιχολίτση στη θέση της Αγγελικής Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 7-10-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1892/7-10-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτη προσφυγή).

Την από 14-10-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1938/14-10-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου (δεύτερη προσφυγή).

Την από 14-10-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1939/14-10-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου (τρίτη προσφυγή).

Και την από 14-10-2021 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1943/15-10-2021 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου (τέταρτη προσφυγή).

Κατά της αναθέτουσας αρχής «.....», νομίμως εκπροσωπούμενης.

Του από 25-10-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της από 18-10-2021 κοινοποιηθείσας τρίτης προσφυγής, πρώτου προσφεύγοντος.

Του από 12-10-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της από 8-10-2021 κοινοποιηθείσας, πρώτης προσφυγής και από 25-10-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της από 18-10-2021 κοινοποιηθείσας τέταρτης προσφυγής τρίτου προσφεύγοντος.

Του από 27-10-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της τρίτης προσφυγής, τέταρτου προσφεύγοντος.

Του από 21-10-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της από 14-10-2021 κοινοποιηθείσας, δεύτερης προσφυγής και από 28-10-2021 παρεμβαίνοντος προς απόρριψη της τρίτης και τέταρτης προσφυγής, οικονομικού φορέα «.....», νομίμως εκπροσωπούμενου (πρώτος παρεμβαίνων).

Με τις ως άνω προδικαστική προσφυγή, οι προσφεύγοντες ζητούν να ακυρωθεί η από 4-10-2021 κοινοποιηθείσα, με αρ. 19126/4-10-2021 απόφαση της, ως προς την πρώτη προσφυγή, καθ' ο μέρος απεκλείσθη ο πρώτος προσφεύγων, ως προς τη δεύτερη προσφυγή, καθ' ο μέρος κρίθηκε δεκτός ο πρώτος παρεμβαίνων, ως προς την τρίτη προσφυγή, καθ' ο μέρος κρίθηκαν αποδεκτοί ο πρώτος παρεμβαίνων, ο δεύτερος και ο τέταρτος προσφεύγων και παρελείφθησαν πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού κατά του πρώτου προσφεύγοντος και ως προς την τέταρτη προσφυγή, καθ' ο μέρος κρίθηκαν δεκτοί ο πρώτος παρεμβαίνων και ο δεύτερος και τρίτος προσφεύγων, στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης εκτιμώμενης αθροιστικής άνευ ΦΠΑ αξίας 145.161,29 ευρώ, για την ανάδειξη αναδόχου παροχής υπηρεσιών ασφαλείας (φύλαξης) των κτιρίων στέγασης, καθώς και ενός (1) κτιρίου, του υπό σύσταση,, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μον. ΑΔΑΜ την 27-5-2021 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α Η αναθέτουσα υποβάλλει τις από 22-10-2021 Απόψεις της.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ., ποσού ευρώ 726, για την άσκηση της δεύτερης, παράβολο με αρ. και ποσού 726 ευρώ, για την άσκηση της τρίτης, παράβολο με αρ.και ποσού 726 ευρώ και για την άσκηση της τέταρτης, παράβολο με αρ. και ποσού ευρώ.

2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας εμπίπτουσας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, εμπροθέσμως και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται το σύνολο των προσφυγών εκ του αποκλεισθέντα πρώτου προσφεύγοντα κατά της εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, κατά του αποκλεισμού του και εκ των λοιπών αποδεκτών προσφευγόντων κατά της αποδοχής των επιμέρους ανά προσφυγή, συνδιαγωνιζομένων τους και όσον αφορά τον τρίτο προσφεύγοντα και κατά του μη οριστικώς αποκλεισθέντα και αμφισβητούντος τον αποκλεισμό του, πρώτου προσφεύγοντα. Ομοίως δε εμπρόθεσμα και μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται και το σύνολο των παρεμβάσεων. Επομένως, οι προσφυγές και οι παρεμβάσεις πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, όσον αφορά τη δεύτερη προσφυγή και τους στρεφόμενους κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα λόγους, ο όρος 2.4.4 της διακήρυξης ορίζει ότι «Ο οικονομικός φορέας υποβάλλει ξεχωριστή οικονομική προσφορά για κάθε τμήμα (Α', Β', Γ', Δ', Ε', ΣΤ', Ζ', Η', Θ', Ι', Κ', Λ') της σύμβασης. Η Οικονομική Προσφορά υποβάλλεται ηλεκτρονικά επί ποινή απόρριψης στον (υπο)φάκελο «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ». Η Οικονομική προσφορά συντάσσεται συμπληρώνοντας την αντίστοιχη ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος. Στη συνέχεια το σύστημα παράγει σχετικό ηλεκτρονικό αρχείο σε μορφή pdf, το οποίο υπογράφεται ψηφιακά και υποβάλλεται από τον προσφέροντα. Τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στην ειδική ηλεκτρονική φόρμα του συστήματος και του παραγόμενου ψηφιακά υπογεγραμμένου ηλεκτρονικού αρχείου πρέπει να ταυτίζονται. Σε αντίθετη περίπτωση το σύστημα παράγει σχετικό μήνυμα και ο προσφέρων καλείται να παράγει εκ νέου το ηλεκτρονικό αρχείο pdf. Εφόσον στο ηλεκτρονικό σύστημα δεν μπορεί να αποτυπωθεί αναλυτικά η οικονομική προσφορά, ο προσφέρων επισυνάπτει στον (υπο)φάκελο «οικονομική προσφορά» την ηλεκτρονική οικονομική προσφορά του ψηφιακά υπογεγραμμένη και τα σχετικά ηλεκτρονικά αρχεία (σύμφωνα με το υπόδειγμα που υπάρχει στο Παράρτημα V: ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ της παρούσας διακήρυξης) σε μορφή pdf. Επομένως, ο

(υπο)φάκελος «οικονομική προσφορά» θα περιλαμβάνει: 1) την ηλεκτρονική οικονομική προσφορά του, όπως αυτή εξάγεται από το σύστημα, ηλεκτρονικά (ψηφιακά)υπογεγραμμένη, και 2) την οικονομική του προσφορά σύμφωνα με το υπόδειγμα του Παραρτήματος V: ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ της παρούσας διακήρυξης σε μορφή pdf, επίσης ηλεκτρονικά (ψηφιακά) υπογεγραμμένη, συμπεριλαμβανομένων των συνημμένων σε αυτή (για κάθε τμήμα)». Το ως άνω ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V ορίζει σχετικά με τα προς συμπλήρωση στοιχεία στον πίνακα οικονομικής προσφοράς, τα εξής «Ειδικές απαιτήσεις οικονομικής προσφοράς ... 4) Οι παραπάνω πίνακες συμπληρώνονται (χωρίς να τροποποιηθεί η μορφή τους), σύμφωνα με τα ανωτέρω, τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.4.4 της παρούσας διακήρυξης, καθώς και τα παρακάτω:...

Ενότητα Ε: Ανάλυση νόμιμων αποδοχών και ασφαλιστικών εισφορών (εργατικό κόστος- υπό στοιχεία Δ.4 και Δ.5.) Αναλύονται και επεξηγούνται επαρκώς και με σαφήνεια ο τρόπος/ μέθοδος υπολογισμού/προσδιορισμού των νόμιμων αποδοχών και οι ασφαλιστικές εισφορές (εργατικό κόστος) των Γραμμών Δ.4 και Δ.5 του ανωτέρω πίνακα. Ενδεικτικά, για το χρονικό διάστημα 24 μηνών, θα συμπεριλαμβάνεται:

- ανάλυση του συνόλου των ωρών, ανάλογα με το συντελεστή προσαύξησης (0%, 25%, 75% & 100%),
- σύνολο μισθών & προσαυξήσεων,
- δώρο Χριστουγέννων,
- δώρο Πάσχα,
- επίδομα άδειας,
- κόστος αντικατάστασης υπαλλήλου σε άδεια,
- εργοδοτικές εισφορές,
- εισφορά υπέρ Ε.Λ.Π.Κ».

Ο πρώτος παρεμβαίνων υπέβαλε το υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς για κάθε τμήμα συμμετοχής του, αναφέροντας τα επιμέρους κονδύλια που συνθέτουν την ανά τμήμα προσφορά του, όσον αφορά δε το κόστος αποδοχών αναλύει αυτό σε μισθούς και προσαυξήσεις, δώρο Χριστουγέννων και Πάσχα, επίδομα αδειας, κόστος αντικατάστασης αναλυόμενο σε κόστος αντικαταστάτη και κόστος αδειας αντικαταστάτη, παραπέμπει στον ισχύοντα νόμιμο μισθό για εργαζομένους με 0-3 έτη υπηρεσίας, υποδεικνύει το ποσοστό υπολογισμού ασφαλιστικών εισφορών 22,54% και υποδεικνύει διακριτά τις εισφορές υπέρ ΕΛΠΚ. Επιπλέον, ήδη στην προσφορά του ανέφερε ημέρες εργασίας, ωράριο εργασίας, ώρες ανά

ημέρα και άτομα ανά ημέρα, καταλήγοντας και δηλώνοντας σύνολο ωρών 1.750 με 0% προσαύξηση. Ο παρεμβαίνων κλήθηκε προς διευκρινίσεις την 10-9-2021 («Σύμφωνα με τη Διακήρυξή μας και συγκεκριμένα στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V:ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ, στον πίνακα Ε.«ΑΝΑΛΥΣΗ ΝΟΜΙΜΩΝ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ (ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ- ΥΠΟ ΣΤΟΙΧΕΙΑ Δ.4 ΚΑΙ Δ.5 ΤΟΥ ΠΙΝΑΚΑ Δ΄)», θα πρέπει να αναλύονται και να επεξηγούνται επαρκώς και με σαφήνεια ο τρόπος/μέθοδος υπολογισμού των νόμιμων αποδοχών. Ζητείται από την εταιρείανα εξηγήσει τον τρόπο υπολογισμού των νόμιμων αποδοχών και συγκεκριμένα πως προκύπτει η τιμή για το ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων (σύνολο μισθών και προσαυξήσεων, δώρο Χριστουγέννων κλπ.)» σε διευκρινίσεις, απαντώντας στις 17-9-2021, όταν και εξήγησε πώς στοιχειοθετεί τα ανωτέρω, ως εξής «ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΙΝΑΚΑ • ΣΥΝΟΛΟ ΜΙΣΘΩΝ & ΠΡΟΣΑΥΞΗΣΕΩΝ : Το συγκεκριμένο έργο απαιτεί φύλαξη εγκαταστάσεων για 7 ώρες την ημέρα και συνολικά για 250 ημέρες. Όποτε ο υπολογισμός του συγκεκριμένου στοιχείου έγινε ως εξής. $250 \text{ ημέρες} \times \text{ώρες} = 1750 \text{ ώρες συνολικά}$ $1750/52,14286 \text{ (εβδομάδες ανά έτος)} = 33,5616 \text{ ώρες ανά εβδομάδα}$. $33,5616/40 \text{ (ώρες πλήρους απασχόλησης)} = 0,839 \text{ άτομα για να καλυφθεί το εκάστοτε τμήμα}$. $0,839 \times 650\text{€ (βασικός μισθός)} = 545,35 \text{ € ανά μήνα}$ $545,35\text{€} \times 12 \text{ μήνες} = 6.544,20 \text{ € το έτος}$ • ΔΩΡΟ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ : Το δώρο Χριστουγέννων ισούται με έναν μηνιαίο μισθό προσαυξημένο με τον συντελεστή επιδομάτων (4,166%). $545,35\text{€} \times 1,04166 = 568,07\text{€}$ • ΔΩΡΟ ΠΑΣΧΑ : Το δώρο Χριστουγέννων ισούται με μισό μηνιαίο μισθό προσαυξημένο με τον συντελεστή επιδομάτων (4,166%). $272,68\text{€} \times 1,04166 = 284,03\text{€}$ • ΕΠΙΔΟΜΑ ΑΔΕΙΑΣ : Το επίδομα αδειας ισούται με μισό μηνιαίο μισθό ήτοι 272,68€ • ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ ΣΕ ΑΔΕΙΑ : Το στοιχείο αυτό επιμερίζεται σε δυο υποστοιχεία : \rightarrow ΚΟΣΤΟΣ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΚΑΛΥΨΗ ΑΔΕΙΑΣ : Το συγκεκριμένο κόστος

υπολογίζεται βάσει των ημερών αδειάς που δικαιούται ο εργαζόμενος εντός του έτους (21,54 ημέρες αδειάς) επί το ημερομίσθιο του (27,30 € - 7 ώρες x 3,9 €). Ήτοι 588,30 € – ΑΔΕΙΑ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΗ : Η άδεια του αντικαταστάτη είναι ίση με τις ημέρες αδειάς που δικαιούται ο εργαζόμενος όσο απασχολείται στο συγκεκριμένο έργο. Ουσιαστικά λοιπόν ο αντικαταστάτης θα εργασθεί έναν (1) μήνα στο συγκεκριμένο έργο άρα δικαιούται 1.676 ημέρες. $1,676 \times 27,30\text{€} = 45,76 \text{€}$. Σημειωτέον, ότι δεν υπήρχε ζήτημα εξαρχής προσαυξήσεων, αφού κατά τη σελ. 66 της διακήρυξης, το συμβατικό αντικείμενο αφορά αποκλειστικά 1 7ωρη πρωινή βάρδια μόνο για τις εργάσιμες ημέρες, εξαιρουμένων εορτών και αργιών. Περαιτέρω, ναι μεν, η ανάλυση των κονδυλίων «των νομίμων αποδοχών και οι ασφαλιστικές εισφορές (εργατικό κόστος) των Γραμμών Δ.4 και Δ.5 του ανωτέρω πίνακα» και η στοιχειοθέτηση με ποιον τρόπο προκύπτουν, τέθηκε ως ειδικός όρος της οικονομικής προσφοράς, τούτο δε προς τον σκοπό διευκόλυνσης αξιολόγησης τήρησης εργοδοτικών υποχρεώσεων, ήτοι προς διακρίβωση ορθότητας όσων ήδη προκύπτουν από τα δηλούμενα οικεία ποσά και όχι προκειμένου να παρουσιαστούν νέα αυτοτελώς αξιολογούμενα στοιχεία. Σε κάθε όμως περίπτωση, όπως προκύπτει από τη σελ. 125 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ V ανωτέρω, το αντικείμενο «ανάλυσης και επεξήγησης» δεν ήταν τα εκεί αναλυόμενα επιμέρους κονδύλια, αλλά οι «νόμιμες αποδοχές και οι ασφαλιστικές εισφορές», όπως δηλώθηκαν στις γραμμές Δ4-Δ5, οι οποίες αντίστοιχα αναφέρουν «Δ4 Ύψος του προϋπολογισμένου ποσού που αφορά τις πάσης φύσεως νόμιμες αποδοχές αυτών των εργαζομένων (με ανάλυση): Δ5 Ύψος των ασφαλιστικών εισφορών με βάση τα προϋπολογισθέντα ποσά (με ανάλυση):». Επομένως, το αντικείμενο ανάλυσης ήταν αφενός οι συνολικές αποδοχές, αφετέρου οι συνολικές εισφορές. Και ως μέσο ανάλυσης τέθηκε ο όρος παρουσίασης «για το χρονικό διάστημα 24 μηνών, θα συμπεριλαμβάνεται: • ανάλυση του συνόλου των ωρών, ανάλογα με το συντελεστή προσαύξησης (0%, 25%, 75% & 100%), • σύνολο μισθών & προσαυξήσεων, • δώρο Χριστουγέννων, • δώρο Πάσχα, • επίδομα άδειας, • κόστος αντικατάστασης υπαλλήλου σε άδεια,• εργοδοτικές εισφορές, • εισφορά υπέρ Ε.Λ.Π.Κ», δηλαδή τα ανωτέρω στοιχεία, που ήδη

στην εξαρχής προσφορά τοιου είχε δηλώσει ο παρεμβαίνων ήταν τα καταρχήν ζητούμενα, ως στοιχεία ανάλυσης και επεξήγησης του κόστους αποδοχών και εισφορών. Ουδόλως προκύπτει και δη, καθ' οιαδήποτε σαφήνεια ότι εκτός της ανωτέρω ανάλυσης, οι προσφέροντες όφειλαν και δη, επί ποινή αποκλεισμού, να αναλύσουν περαιτέρω και το πώς υπολόγισαν έκαστο εκ των ανωτέρω στοιχείων, που δηλώνονται ακριβώς προς τεκμηρίωση περί του πώς υπολόγισαν το ολικό κόστος αποδοχών και το ολικό κόστος εισφορών των σημ. Δ4-Δ5 του πίνακα οικονομικής προσφοράς. Επιπλέον, ο όρος 3.1.1 της διακήρυξης ορίζει ότι «Η αναθέτουσα αρχή μπορεί να καλέσει τους οικονομικούς φορείς να συμπληρώσουν ή να διευκρινίσουν τα έγγραφα ή δικαιολογητικά που έχουν υποβληθεί, ή να διευκρινίσουν το περιεχόμενο της τεχνικής ή οικονομικής προσφοράς τους, σύμφωνα με το άρθρο 102 του ν. 4412/2016.», παραπέμποντας ούτως στο άρ. 102 Ν. 4412/2016, ως ήδη ισχύει προ της εκκίνησης της διαδικασίας, ήτοι από 9-3-2021 («Κατά τη διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών ή αιτήσεων συμμετοχής, οι αναθέτουσες αρχές, τηρώντας τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, ζητούν από τους προσφέροντες ή υποψήφιους οικονομικούς φορείς, όταν οι πληροφορίες ή η τεκμηρίωση που πρέπει να υποβάλλονται είναι ή εμφανίζονται ελλιπείς ή λανθασμένες, συμπεριλαμβανομένων εκείνων στο ΕΕΕΣ, ή όταν λείπουν συγκεκριμένα έγγραφα, να υποβάλλουν, να συμπληρώνουν, να αποσαφηνίζουν ή να ολοκληρώνουν τις σχετικές πληροφορίες ή τεκμηρίωση, εντός προθεσμίας όχι μικρότερης των δέκα (10) ημερών και όχι μεγαλύτερης των είκοσι (20) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης σε αυτούς της σχετικής πρόσκλησης.») και το οποίο επιτρέπει την κλήση προς συμπληρώσεις στοιχείων της προσφοράς, εφόσον δεν άγουν σε μεταβολή της. Εν προκειμένω, δια των διευκρινίσεων ούτε ήταν δυνατή ούτε επήλθε τέτοια μεταβολή, αφού απλώς εξηγήθηκαν τα αναλυμένα κατά πηγή και αιτία κόστους κονδύλια, που ήδη είχαν δηλωθεί στα οικεία πεδία της προσφοράς, όπου είχαν συμπληρωθεί άλλωστε τόσο τα στοιχεία του άρ. 68 Ν. 3863/2010, όσο και ως προς το εργατικό και ασφαλιστικό κόστος, τα ποσά για μισθούς, για κάθε κατηγορία δώρου, για επίδομα αδείας, για κόστος αντικατάστασης, που μάλιστα

αναλύθηκε σε κόστος αντικαταστάτη και κόστος αδείας αυτού, για εργοδοτικές εισφορές με υπόδειξη συντελεστή υπολογισμού και για εισφορά υπέρ ΕΛΠΚ, δηλαδή όσα έπρεπε να αναφερθούν στην ΕΝΟΤΗΤΑ Ε, προς επεξήγηση των στοιχείων Δ4-Δ5. Άλλωστε, ακόμη και προ ισχύος της ως άνω διάταξης, επιτρέπονταν αποσαφηνιστικές διευκρινίσεις επί υποβληθέντων στοιχείων και δεδομένου ότι εν προκειμένω, δεν προέκυπτε και δη, με σαφήνεια, υποχρέωση υποβολής, όχι μόνο των προς ανάλυση των Δ4-Δ5 σημείων, στοιχείων επιμέρους κόστους, αλλά και η ειδικότερη ανάλυση των επιμέρους στοιχείων αυτών, ουδόλως ούτως ή άλλως, εμποδιζόταν η αναθέτουσα να ζητήσει αποσαφηνίσεις, ως προς τα ανωτέρω στοιχεία, αφού το δια της αποσαφήνισης στοιχείο, ήτοι η ανάλυση-επεξήγηση των επιμέρους στοιχείων που ο όρος Ε ανωτέρω ζήτηση προς ανάλυση-επεξήγηση του κόστους αποδοχών και εισφορών, δεν προκύπτει ως με σαφήνεια ζητούμενο στοιχείο της προσφοράς και δη, επί ποινή αποκλεισμού. Επομένως, ανεξαρτήτως αν η αναθέτουσα στην κλήση της προς τις διευκρινίσεις, τυχόν συνήγαγε εσφαλμένα, πάντως, ότι οφειλόταν με την προσφορά να υποβληθεί επεξήγηση και των ήδη υποβληθέντων επιμέρους στοιχείων, ως ζητήθηκαν και δη, επεξηγηματικά των Δ4-Δ5 σημείων, σε κάθε περίπτωση τέτοια δια της προσφοράς απαίτηση δεν υφίστατο, το δε αντικείμενο της αποσαφήνισης δεν αφορούσε επί ποινή αποκλεισμού και δη, σαφώς, ζητούμενο της προσφοράς και δεν οδήγησε ούτε δυνατό να οδηγήσει σε μεταβολή της και άρα, ουδεμία παράβαση εκ της προσφοράς του πρώτου παρεμβαίνοντος ή απαράδεκτη δια των διευκρινίσεων συμπλήρωση, συντρέχει. Συνεπώς, απορριπτέοι τυγχάνουν στο σύνολο τους οι ισχυρισμοί της δεύτερης προσφυγής, ως και ο τρίτος κατά του πρώτου παρεμβαίνοντος, συναφής λόγος της τρίτης προσφυγής. Περαιτέρω, απορριπτέος είναι και ο λόγος της τρίτης προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα περί του ότι υπολόγισε την οικονομική προσφορά του με βάση 250 εργάσιμες ημέρες, δεδομένου ότι τούτο ήταν στοιχείο που έδινε η ίδια η διακήρυξη στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI, που ρητά αναφέρει 250 ημέρες παροχής εργασίας. Το δε γεγονός ότι ο πρώτος παρεμβαίνων απέκλινε, προς εφαρμογή των νομίμων από τον εκ της αναθέτουσας υπολογισμό κόστους και εισφορών,

ζήτημα που αφορά υποχρεώσεις του προσφέροντα προς τους εργαζομένους και τους ασφαλιστικούς φορείς και όχι προς την αναθέτουσα, δεν συνεπάγεται ότι ο ίδιος όφειλε να υπολογίσει, επί στοιχείου που αφορά τις υποχρεώσεις του έναντι της αναθέτουσας, περισσότερες εργάσιμες ημέρες, από αυτές που η ίδια η αναθέτουσα ορίζει ως ζητούμενες προς παροχή των υπηρεσιών του και ενώ η ίδια η αναθέτουσα είναι η αρμόδια για να γνωρίζει και να ορίζει ποιες ημέρες θα παραμείνουν κλειστές οι υπηρεσίες της και ποιες ημέρες θα χρειαστεί τις συναφείς υπηρεσίες του αναδόχου ούτε δύναται ο εξ αυτής ορισμός των ζητούμενων ημερών εργασίας να χρησιμοποιηθεί εις βάρος προσφέροντος που συμμορφώθηκε με ό,τι η ίδια όρισε. Επιπλέον, αορίστως ο τρίτος προσφεύγων παραθέτοντας έναν πίνακα περί του πώς ο ίδιος υπολόγισε την προσφορά του, προβάλλει ως πλημμέλεια του πρώτου παρεμβαίνοντα ότι δεν κατέληξε στο υποδεικνυόμενο εκ του ιδίου ποσό, αφού, πέραν της αβάσιμης αιτίασης περί 258 ημερών παροχής υπηρεσιών αντί των 250 που η ίδια η αναθέτουσα όρισε και σε κάθε περίπτωση, οδήγησε τους προσφέροντες να λάβουν υπόψη δια της οικείας αναφοράς της, βλ. ανωτέρω, ουδόλως προβάλλει άλλη συγκεκριμένη πλημμέλεια στον εκ του πρώτου παρεμβαίνοντος τρόπο υπολογισμού. Για την ταυτότητα του λόγου, απορριπτέοι είναι οι συναφείς με τους ανωτέρω, ισχυρισμοί του τέταρτου λόγου του τρίτου προσφεύγοντα κατά του πρώτου προσφεύγοντα. Επιπλέον, όσον αφορά την τρίτη προσφυγή, ο όρος 5.1.4 της διακήρυξης ορίζει ότι «5.1.4. Φόροι - Κρατήσεις Τον Ανάδοχο βαρύνουν οι υπέρ τρίτων κρατήσεις, ως και κάθε άλλη επιβάρυνση, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, μη συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α., για την παροχή της υπηρεσίας στον τόπο και με τον τρόπο που προβλέπεται στα έγγραφα της σύμβασης. Ιδίως βαρύνεται με τις ακόλουθες κρατήσεις: 1. κράτησης ύψους 0,07% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης Υπέρ της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων επιβάλλεται (άρθρο 4 Ν.4013/2011 όπως ισχύει). 84 Πρβλ. άρθρο 200 παρ. 5 ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 107 περ. 36 του ν. 4497/2017. Επί της εν λόγω κράτησης επιβάλλεται χαρτόσημο 3% και κράτηση υπέρ ΟΓΑ ποσοστού 20% επί του

χαρτοσήμου. 2. κράτηση ύψους 0,06% η οποία υπολογίζεται επί της αξίας κάθε πληρωμής προ φόρων και κρατήσεων της αρχικής καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης υπέρ της Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (άρθρο 350 παρ. 3 του ν. 4412/2016). Επί της εν λόγω κράτησης επιβάλλεται χαρτόσημο 3% και κράτηση υπέρ ΟΓΑ ποσοστού 20% επί του χαρτοσήμου. 3. κράτηση ύψους 0,02% υπέρ του Δημοσίου, η οποία υπολογίζεται επί της αξίας, εκτός ΦΠΑ, της αρχικής, καθώς και κάθε συμπληρωματικής σύμβασης. Το ποσό αυτό παρακρατείται σε κάθε πληρωμή από την αναθέτουσα αρχή στο όνομα και για λογαριασμό της Γενικής Διεύθυνσης Δημοσίων Συμβάσεων και Προμηθειών σύμφωνα με την παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016. Ο χρόνος, τρόπος και η διαδικασία κράτησης των ως άνω χρηματικών ποσών, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο θέμα για την εφαρμογή της ως άνω κράτησης εξαρτάται από την έκδοση της κοινής απόφασης του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού και Οικονομικών της παρ. 6 του άρθρου 36 του ν. 4412/2016 (Υπό την προϋπόθεση έκδοσης της ΚΥΑ). 4. Κάθε άλλη νόμιμη κράτηση που τυχόν θεσμοθετηθεί κατά τη διάρκεια της υπογραφείσας σύμβασης με τον ανάδοχο.». Πλην όμως, η ίδια η αναθέτουσα, στο προς συμπλήρωση υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ V της διακήρυξης, ανέγραψε 0,13468% όσον αφορά τον συνολικό συντελεστή υπολογισμού των κρατήσεων, ενώ στη σελ. 125 και περί των όρων και οδηγιών συμπλήρωσης ανέφερε ότι «Στην Γραμμή Δ.9 περιλαμβάνονται οι νόμιμες υπέρ Δημοσίου & τρίτων κρατήσεις με την εφαρμογή συντελεστή που ανέρχεται στο ύψος 0,13468% ο οποίος προσδιορίζεται σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στην παράγραφο 5.1 της παρούσας διακήρυξης. Ακριβέστερα, ως εξής: 0,07% υπέρ ΕΑΑΔΗΣΥ και 0,06% υπέρ ΑΕΠΠ επί της συνολικής αξίας προ φόρων και κρατήσεων, καθώς και χαρτόσημο 3% επί της κράτησης και κράτηση υπέρ ΟΓΑ 20% επί χαρτοσήμου αντίστοιχα.», άρα απαλείφοντας την οικεία υποχρέωση υπολογισμού υπέρ ΓΔΔΣΠ. Επομένως, δεν δύναται να αντιταχθεί κατά διαγωνιζομένων που συμμορφώθηκαν με όσα η ίδια η διακήρυξη όρισε, τα όποια σφάλματα της τελευταίας ούτε να θεωρηθεί ότι

έπρεπε υπό ίδια ευθύνη τους να αποκλίνουν εξ όσων η αναθέτουσα όρισε με ρητό και σαφή τρόπο, ως προς τον υπολογισμό συγκεκριμένων κονδυλίων κόστους. Κατά την γνώμη, ωστόσο, του Μέλους Ε. Μιχολίτση, δεδομένου ότι πρόκειται για διάταξη αναγκαστικού δικαίου, σε κάθε περίπτωση, το πραγματικό ύψος της οικονομικής προσφοράς όλων των υποψηφίων περιλαμβάνει το σύνολο των απαιτούμενων κρατήσεων. Επομένως, το σύνολο των ισχυρισμών του τρίτου προσφεύγοντα κατά όλων των καθ' ων της προσφυγής του, περί του ότι αυτοί ακριβώς υπολόγισαν τις κρατήσεις με το ποσοστό που η ίδια η διακήρυξη τους καθοδήγησε και με ειδική μάλιστα σημείωση στο ίδιο το προς υποβολή υπόδειγμα οικονομικής προσφοράς, είναι απορριπτέοι. Σημειωτέον δε, ότι ο πρώτος προσφεύγων μάλιστα, υπολόγισε πάντως και την υπέρ ΓΔΔΣΠ εισφορά, καίτοι εκ περισσού, χωρίς επιβάρυνση χαρτοσήμου+ΟΓΑ, αφού ουδόλως αναφέρθηκε σε αντίθεση με τις έτερες κρατήσεις, τέτοια επιβάρυνση στην υπέρ ΓΔΔΣΠ κράτηση, ασχέτως ότι εκ περισσού ούτως ή άλλως υπολογίστηκε, απορριπτομένων και προς τούτο των κατά του πρώτου προσφεύγοντος σχετικών ισχυρισμών της τρίτης προσφυγής. Περαιτέρω, όσον αφορά την υπέρ ΕΛΠΚ εισφορά, ασχέτως ότι το ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI της διακήρυξης είχε αναφέρει ως αναλογούσα επί καθενός τμήματος, ήτοι επί 1 εργαζομένου για 35 ώρες την εβδομάδα, εισφορά 16,78 ευρώ, όπως άλλωστε υπολόγισαν στην προσφορά τους ο πρώτος παρεμβαίνων και ο πρώτος προσφεύγων, σε κάθε περίπτωση, ο υπολογισμός της εισφοράς αυτής, δεδομένου ότι σε περίπτωση πλήρους απασχόλησης, η εισφορά αυτή επιμερίζεται στις επιμέρους ανά έργο ώρες εργασίας και την αναλογία αυτών, εν προκειμένω $35/40=0,875$ και σε περίπτωση μερικής απασχόλησης που αφορά αποκλειστικά το έργο καταλαμβάνει το πλήρες κόστος της, αφού η εισφορά ανέρχεται σε 20 ευρώ ανεξαρτήτως ωρών απασχόλησης (σε επίπεδο όμως συνολικής ανά εργαζόμενο καταβολής και όχι υπό την έννοια ότι αν ένας εργαζόμενος απασχοληθεί σε 20 έργα εντός του ωραρίου απασχόλησης, ο εργοδότης θα πληρώνει ακέραιη καταβολή 20 ευρώ ανά έργο απασχόλησης, ήτοι 400 ευρώ) προκύπτει ότι στην περίπτωση του πρώτου παρεμβαίνοντος, που ρητά δηλώνει ότι θα απασχολεί μερικώς απασχολούμενους για 35 ώρες και

Άρα, αποκλειστικά στο έργο, η εισφορά ανέρχεται σε 20 ευρώ και σε αυτή του πρώτου προσφεύγοντα, που δεν δηλώνει κάτι τέτοιο, η εισφορά επιμερίζεται σε $0,875 \times 20 = 17,50$ ευρώ και άρα, υποκοστολόγησαν κατά $20 - 16,78 = 3,22$ ευρώ ως προς τον πρώτο παρεμβαίνοντα και κατά $17,50 - 16,78 = 0,72$ ευρώ ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα τα οικεία κονδύλια των προσφορών τους. Πλην όμως, δεδομένου ότι ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε 180 ευρώ εργολαβικό κέρδος και ο πρώτος προσφεύγων 25 ευρώ, που υπερκαλύπτουν ούτως τις ως άνω αμελητέες σε σχέση με τα υπόλοιπα προς κέρδος, των προσφορών τους, δεν προκύπτει λόγος απόρριψης τους, απορριπτομένων των σχετικών ισχυρισμών του τρίτου προσφεύγοντα. Περαιτέρω, η σελ. 125 διακήρυξης, περί της συμπλήρωσης και υποβολής οικονομικής προσφοράς ορίζει ότι «Γραμμή Δ.6 έως Δ.9: Συμπληρώνεται το ποσό σε ΕΥΡΩ (€) αριθμητικώς και ολογράφως, καθώς και το αντίστοιχο ποσοστό. Η ανάλυση και επεξήγηση αυτών γίνεται στο πεδίο «ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΙΝΑΚΑ Δ' (εκτός των υπό στοιχείων Δ.4 και Δ.5)» και πριν την Ενότητα Ε. Αναφορικά με τα στοιχεία των γραμμών Δ.6 και Δ.7 θα περιλαμβάνεται αναλυτική περιγραφή των επιμέρους δαπανών που βαρύνουν τον ανάδοχο και θα πρέπει να έχουν συνυπολογισθεί στην προσφορά του, καθώς επίσης να τεκμηριώνονται επαρκώς. Άρα, για τα κονδύλια Δ6-Δ7, ήτοι διοικητικό κόστος-αναλώσιμα, αντίστοιχα, του πίνακα οικονομικής προσφοράς προς συμπλήρωση, σύμφωνα με τη διακήρυξη, δεν αρκούσε να υποβληθεί απλά το σχετικό ποσό, αλλά έπρεπε να περιγραφεί αναλυτικά και να στοιχειοθετείται πώς έκαστο προκύπτει και ούτως να τεκμηριωθεί το συνολικό ανά έκαστο πεδίο ποσό και όχι να αναφερθεί αορίστως. Ο πρώτος παρεμβαίνων, στην προσφορά του ανέφερε σχετικά ότι «Δ.6 - Δ.15) Διοικητικό κόστος παροχής υπηρεσιών : Στο συγκεκριμένο κόστος περιλαμβάνεται η αναλογία του κόστους διαχείρισης του έργου (επόπτης, κέντρο επιχειρήσεων & γραφείο προσωπικού) Δ.7 - Δ.16) Κόστος αναλωσίμων υλικών : Στο συγκεκριμένο κόστος περιλαμβάνονται αναλώσιμα υλικά όπως γραφική ύλη, καύσιμα κ.α.», ο πρώτος προσφεύγων ότι «ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΙΝΑΚΑ Δ' (εκτός των υπό στοιχείων Δ.4 και Δ.5) Δ6 : Διοικητικό

κόστος ποσού 152,66€ το οποίο αναλύεται ως εξής Κόστος Τεχνικού ασφαλείας & ιατρού εργασίας : 27,60€ Κόστος Ασφαλιστηρίου Συμβολαίου: Η εταιρία διαθέτει ασφαλιστήριο συμβόλαιο το οποίο κατανέμετε η αξία του στα έργα που διαθέτει αναλογικά για το συγκεκριμένο κτήριο το κόστος είναι: 60,00€ Κόστος εγγυητικής επιστολής δεν ξεπερνάει τα 30€ Λοιπά έξοδα, επόπτευση, κόστος απόσβεσης στολών, κόστος απόσβεσης για ασύρματο, κινητό, φακό, σφυρίχτρα, κουμπί πανικού, κ.λ.π. επόπτευση και λοιπά λειτουργικά έξοδα που θα απαιτηθούν σύμφωνα με τη διακήρυξη: 35,06€ Δ.7 : Αναλώσιμα ποσού 20,00€ το οποίο αναλύεται ως εξής: ταυτότητες, βιβλία συμβάντων, κάρτες επισκεπτών, βιβλία εισερχόμενων εξερχόμενων κ.λ.π.», ο δεύτερος προσφεύγων ότι «ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΙΝΑΚΑ Δ' (εκτός των υπό στοιχείων Δ.4 και Δ.5) Σε ότι αφορά το Διοικητικό Κόστος (Δ6) η εταιρεία μας έχει υπολογίσει 180€ ετησίως το οποίο επιμερίζεται στα ακόλουθα: Ασύρματος επικοινωνίας – Κινητό τηλέφωνο με εφαρμογή ειδοποίησης & παρακολούθησης 70€ Αναλογία του ασφαλιστηρίου συμβολαίου που αντιστοιχεί στο έργο 10€ Κόστος έκδοσης εγγυητικών επιστολών 40€ ΕΛΠΚ 20€ Φακούς & σφυρίχτρες, Κιάλια 20€ Αναλογία Ιατρός Εργασίας & Τεχνικός ασφαλείας 20€ Στο κόστος αναλωσίμων υλικών (Δ7) η εταιρεία μας έχει υπολογίσει 60€ ετησίως το οποίο επιμερίζεται στα ακόλουθα: Βιβλίο συμβάντων 20€ Βιβλίο εισερχομένων – εξερχομένων 20€ Γραφική ύλη- Κάρτες επισκεπτών 20€» και ο τέταρτος προσφεύγων ότι «Δ6:διοικητικό κόστος Για την παρούσα διαγωνιστική διαδικασία, η εταιρία μας υποβάλλει το εύλογο ποσό των 300,00€ ως διοικητικό κόστος, το οποίο αντιστοιχεί στις εν γένει λειτουργικές δαπάνες της εταιρίας μας και στα επιμέρους κοστολογήσιμα στοιχεία της πρόσκλησης, συμμορφούμενοι με τους απαραίτους όρους της, των παραρτημάτων αυτής και του Νόμου (βλ. παρ. 1 άρθρου 68 Ν. 3863/2010), το οποίο αναλύεται ως ακολούθως: 1) Έκδοση εγγυητικής επιστολής συμμετοχής από πιστωτικό ή χρηματοδοτικό ίδρυμα ή ασφαλιστική επιχείρηση που ανέρχεται στο ποσό των 241,94€ υποβάλλεται εντός του φακέλου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικής προσφοράς και το κόστος έκδοσης αυτής προκύπτει ως το 0,50% της

εγγυητικής για κάθε τρίμηνο, δηλαδή 241,94€ (εγγυητική συμμετοχής στο διαγωνισμό)*0,5% =1,21€ -50% έκπτωση που χορηγείται στην εταιρεία μας = 0,61€ ανά τρίμηνο. Δεδομένου όμως ότι το ελάχιστο κόστος έκδοσης, ανεξαρτήτως ύψους εγγυητικής, ανέρχεται στο ποσό των 30,00 € ανά τρίμηνο, το κόστος που έχει υπολογίσει η εταιρεία μας και αντιστοιχεί σε 1 τρίμηνο (αρχικός εκτιμώμενος χρόνος ολοκλήρωσης του διαγωνισμού) ανέρχεται στο ποσό των 30,00 € (ΣΧΕΤ. 1). 2) Έκδοση εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης, η οποία ανέρχεται στο 5% επί της αξίας της σύμβασης άνευ ΦΠΑ. Σύμφωνα με έγγραφο του τραπεζικού ιδρύματος της “Alpha Bank” (ΣΧΕΤ. 2) το κόστος έκδοσης εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης υπολογίζεται ως το 1% του ποσού της εγγυητικής επιστολής καλής εκτέλεσης, ήτοι του 600,00€, ανά τρίμηνο, δηλαδή 6,00€ το τρίμηνο. Δεδομένου μάλιστα ότι η εταιρία μας «.....» έχει 50% έκπτωση στο τιμολόγιο προκύπτει ότι το κόστος ανά τρίμηνο ανέρχεται στο ποσό των 3,00€. Κατώτερο κόστος εγγυητικής καλής εκτέλεσης όμως αντιστοιχεί σε 45€ για τη διάρκεια της σύμβασης. 3) Κόστος ασφαλιστηρίου, όπου η προσθήκη του έργου στο γενικό ασφαλιστήριο της εταιρείας, θα επιφέρει επιβάρυνση στην εταιρία μας ίση με το ποσό των 34,00€, η οποία προκύπτει αναλογικά με την αύξηση του κύκλου εργασιών και το ποσοστό κόστους 0,28333% του κύκλου εργασιών, όπως αναλυτικά εμφανίζεται στο Ασφαλιστήριο συμβόλαιο (ΣΧΕΤ. 3). 4) Κόστος biosafety για τεχνικό ασφαλείας και γιατρό εργασίας (ΣΧΕΤ. 4), το οποίο το έχουμε υπολογίσει ως το ποσό των 17,00€ για 12 μήνες, δεδομένου ότι οι ελάχιστες ετήσιες ώρες απασχόλησης του ιατρού εργασίας είναι 0,4 ανά έτος, και του τεχνικού ασφαλείας είναι στο 0,4 ανά έτος, βάσει των απασχολούμενων ατόμων σε αριθμό 1 (βλ. στοιχεία άρθρου 68 Ν. 3863/2010 οικονομικής μας προσφοράς) και ότι το κόστος ανά ώρα ανέρχεται στο ποσό των 30€ και 13€ αντίστοιχα για ιατρό εργασίας και τεχνικό ασφαλείας,. Αθροιστικά το κόστος για 12 μήνες ανέρχεται στο ποσό των 17,20€. 5) Λοιπά κόστη γραμματειακής, διοικητικής υποστήριξης, λογιστικών υπηρεσιών, εποπτείας, γραφικής ύλης, καύσιμα, πάγιες συνδέσεις tetra, κινητής τηλεφωνίας κ.λ.π. 173,80€ για 12 μήνες. Δ7:ΑΝΑΛΩΣΙΜΑ 1) Συμπεριλαμβάνουμε κόστη αποσβέσεων

εξοπλισμού που θα διαθέσει η εταιρεία (ασύρματοι kenwood, tetra, αλεξίσφαιρων, κλπ) συνολικού ύψους 250,00€ για 12 μήνες. Η εταιρεία μας διαθέτει στην αποθήκη της εξοπλισμό και στολές προσωπικού τα οποία προτίθεται να χρησιμοποιήσει για την εκτέλεση της σύμβασης.» Τα ως άνω δε, επί καθενός τμήματος προσφοράς τους και επί του κάθε σχετικού υποδείγματος προσφοράς, διακριτά. Άρα, σε αντίθεση με τους αόριστους και πανομοιότυπα επαναλαμβανόμενους κατά όλων των καθ' ων, ισχυρισμούς του τρίτου προσφεύγοντα, ο πρώτος, δεύτερος και τέταρτος προσφεύγων παρέθεσαν ανάλυση συγκρότησης διοικητικού κόστους και αναλωσίμων, υποδεικνύοντας σχετικές δαπάνες κατ' είδος και υπολογιζόμενο ποσό αυτής, απορριπτομένων των κατ' αυτών ισχυρισμούς του τρίτου προσφεύγοντα. Αντίθετα, ο πρώτος παρεμβαίνων όντως αορίστως απλά αναφέρεται ως προς το διοικητικό κόστος σε εν γένει αναλογία κόστους διαχείρισης έργου, επί της ουσίας ταυτολογώντας με το διοικητικό κόστος και υποδεικνύοντας την εποπτεία, το κέντρο επιχειρήσεων και το γραφείο προσωπικού, ως πηγές κόστους, ομοίως δε και όλως ενδεικτικά στα αναλώσιμα αναφέρεται σε γραφική ύλη και καύσιμα, πλην όμως και πέραν της όλως αποσπασματικής και μερικής αναφοράς στις ανωτέρω πηγές κόστους μεταξύ περισσότερων αναγκαίων για την εκτέλεση της σύμβασης, πάντως δεν υποδεικνύει κανένα συγκεκριμένο ανά πηγή δαπάνης και κόστους, ποσό, με αποτέλεσμα τίποτα να μην εισφέρουν όσα ανέφερε προς στοιχειοθέτηση, επεξήγηση και τεκμηρίωση των οικείων κονδυλίων διοικητικού κόστους και αναλωσίμων της προσφοράς του. Άλλωστε, η ως άνω αοριστία δεν τυγχάνει διόρθωσης κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016, όπως ισχύει πλέον, αφού θα οδηγούσε σε ανεπίτρεπτη μεταβολή προσφοράς και το πρώτον προσδιορισμό πηγών κόστους και σύνταξη ουσιώδους στοιχείου της οικονομικής προσφοράς, αφενός εν γνώσει των σχετικών στοιχείων που δήλωσαν οι συνδιαγωνιζόμενοι, με όποιο εντεύθεν πλεονέκτημα για τον οικονομικό φορέα, αφετέρου κατ' αντίστροφο από τον ζητούμενο κατά τη διακήρυξη τρόπο, αφού αντί να δηλωθούν πηγές κόστους και συγκεκριμένες δαπάνες που συγκροτούν ένα συνολικό ποσό, ο οικονομικός φορέας θα είχε τη δυνατότητα από ένα αορίστως δηλωθέν συνολικό ποσό, να αναφέρει τα σχετικά επιμέρους κόστη που το

συγκροτούν, προκειμένου να επιβεβαιώσει το αόριστο ποσό που δήλωσε με την προσφορά του. Συνεπώς, ως βασίμως ισχυρίζεται ο τρίτος προσφεύγων, η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντα είναι εκ του ανωτέρω λόγου απορριπτέα και δη, άνευ δυνατότητας διάσωσης και συμπλήρωσης του ελλείποντος ανωτέρω στοιχείου κατ' άρ. 102 Ν. 4412/2016. Επιπλέον, ενώ ο πρώτος παρεμβαίνων υπολόγισε 120 ευρώ διοικητικό κόστος και 120 ευρώ κόστος αναλωσίμων, ο πρώτος προσφεύγων 152,66 ευρώ ως διοικητικό κόστος και 20 ευρώ ως κόστος αναλωσίμων, ο δεύτερος προσφεύγων 180 ευρώ ως διοικητικό κόστος και 60 ευρώ ως κόστος αναλωσίμων και ο τέταρτος προσφεύγων 300 ευρώ για διοικητικό κόστος και 250 ευρώ για κόστος αναλωσίμων, ο τρίτος προσφεύγων που υπολόγισε 282,10 ευρώ ως διοικητικό κόστος και 101,22 ευρώ ως κόστος αναλωσίμων (που σημειωτέον είναι μικρότερο αυτού του πρώτου παρεμβαίνοντος και του τέταρτου προσφεύγοντος), αορίστως και αναπόδεικτα, βασιζόμενος και προβάλλοντας αποκλειστικά τον τρόπο με τον οποίο ο ίδιος υπολόγισε τα οικεία κονδύλια του και τα επιμέρους ποσά που ο ίδιος υπολόγισε στη δική του προσφορά, κατά περίπτωση καταλήγοντας σε μεγαλύτερα ποσά, επικαλείται ασυνήθιστα χαμηλή οικονομική προσφορά όλων των ανωτέρω. Τούτο ενώ είτε δεν επικαλείται τίποτα σχετικά με επιμέρους στοιχεία των προσφορών των καθ' ων, οι οποίοι άλλωστε, με εξαίρεση τον πρώτο παρεμβαίνοντα, ανέλυσαν το οικείο διοικητικό κόστος και κόστος αναλωσίμων και επέδειξαν συγκεκριμένες δαπάνες που τα συγκροτούν είτε αναποδείκτως προβάλλει τα κατά την κρίση του επιμέρους αληθή κόστη αυτών, χωρίς να παρουσιάζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο, σχετικά με τις αληθείς δαπάνες των καθ' ων. Εξάλλου, για κανένα εξ αυτών δεν προκύπτει υπολογισμός των ως άνω κονδυλίων σε τόσο χαμηλό επίπεδο, ώστε να είναι αντικειμενικά ανέφικτη η εκτέλεση της σύμβασης και η τήρηση των ελαχίστων όρων αυτής. Συνεπώς, το σύνολο των σχετικών ισχυρισμών της προσφυγής, περί ύψους διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων, είναι απορριπτέοι, ως αορίστως προβαλλόμενοι και αναπόδεικτοι, ενώ δεκτοί τυγχάνουν οι ισχυρισμοί περί μη ανάλυσης-επεξήγησης διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων, ως προς την προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντα.

4. Επειδή, όσον αφορά τους ισχυρισμούς της τέταρτης προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, προκύπτει πως ο πρώτος παρεμβαίων, όπως προκύπτει από τις διευκρινίσεις που παρείχε στην αναθέτουσα και σχετικά με τους μισθούς εργαζομένων, βλ. ανωτέρω, κατέληξε σε 6.544,20 ευρώ ετήσιο κόστος ανά τμήμα, επί τη βάσει μηνιαίων αποδοχών 545,35 ευρώ (άνευ κόστους αντικατάστασης, εισφορών, επιδομάτων και δώρων που διακριτά υπολογίσθηκαν), που με τη σειρά τους προέκυψαν ως 0,839 επί του βασικού μισθού πλήρους απασχόλησης των 650 ευρώ, ο δε συντελεστής επιμερισμού 0,839 προέκυψε εκ των 33,5616 ωρών/40 ώρες, οι δε 33,5616 ώρες προέκυψαν από την αναλογία των 1750 ωρών (δηλαδή του γινομένου 250 ημερών που ζητά η διακήρυξη υπηρεσίες επί 7 ωρών ημερησίων) δια των 52,14286 εβδομάδων κατ' έτος, που αντιστοιχούν σε 365 ημέρες. Ο ως άνω τρόπος υπολογισμού είναι όλως εσφαλμένος, αφού υπολογίζει τις ώρες εβδομαδιαίας απασχόλησης σε ένα πλασματικό και κατώτερο του πραγματικού μέγεθος, επί της ουσίας διότι αφαιρεί από αυτές τις ώρες εργασίας που αναλογούν στις λιγότερες των αναλογουσών στο έτος $(52,14286 \times 5) = 260,7143$, ημέρες εργασίας που ζητά η αναθέτουσα (ζητά 250, βλ. ανωτέρω). Ούτως επί της ουσίας, αφενός ο πρώτος παρεμβαίων εμμέσως συνομολογεί ότι δεν θα αμείβει τους εργαζόμενους για τις ημέρες που η αναθέτουσα δεν θα χρειάζεται λόγω αργιών τις υπηρεσίες του, ενώ πρωτίστως, η αμοιβή της μερικής απασχόλησης προκύπτει από τις προβλεπόμενες κατά την εργασιακή σύμβαση εβδομαδιαίες (και όχι ετήσιες) ώρες απασχόλησης επί των 40 ωρών πλήρους απασχόλησης και εν προκειμένω $35/40 = 0,875$ και όχι 0,839, ο πρώτος παρεμβαίων υπολογίζει την αμοιβή βάσει της θεωρητικής μεσοσταθμικής αναλογικής ανά μέση εβδομάδα των 365 ημερών, κατανομής των συνολικών ωρών ετήσιας απασχόλησης (που αναγκαία είναι λιγότερες από 35 αν επιμεριστούν ανά ημερολογιακή εβδομάδα, ακριβώς διότι μεσολαβούν αργίες), καταλήγοντας σε έναν όλως αντίθετο με τον εκ του νόμου προβλεπόμενο, τρόπο υπολογισμού αποδοχών. Συνεπώς, δεδομένου ότι ο ίδιος ο πρώτος παρεμβαίων ρητά στην προσφορά του δήλωσε πως θα απασχολήσει μερικώς απασχολούμενο μισθωτό ανά τμήμα, ειδικώς για την κάλυψη των υπηρεσιών

της συγκεκριμένης σύμβασης και όχι κάποιον εκ των πλήρως απασχολουμένων μισθωτών του, που απλώς θα διανύουν ορισμένες ώρες απασχόλησης στο συγκεκριμένο έργο, προκύπτει πως όφειλε να υπολογίσει μηνιαίες αποδοχές $0,875 \times 650 = 568,75$ ευρώ \times 12 μήνες = 6.825 ευρώ και άρα, οι αποδοχές που υπολόγισε είναι υποκοστολογημένες κατά 280,80 ευρώ ανά τμήμα, υποκοστολόγηση που μόνη της υπερβαίνει τα 180 ευρώ κέρδους του και αποδεικνύει ως ζημιογόνο και παραβαίνουσα το ελάχιστο νόμιμο κόστος, την προσφορά του ανά τμήμα και πέραν ότι αναγκαία ούτως, αντιστοίχως υποκοστολόγησε κατ' αναλογία της ως άνω υποκοστολόγησης και κάθε άλλο σχετιζόμενο με αυτή κονδύλι της προσφοράς του, όπως τις επί των αποδοχών εισφορές, δώρα, επιδόματα και κόστος αντικατάστασης. Άρα, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του τέταρτου προσφεύγοντος, η προσφορά του πρώτου παρεμβαίνοντα είναι και προς τούτο και ανεξαρτήτως άλλων λόγων απόρριψής της, άνευ ετέρου απορριπτέα σε κάθε τμήμα της προσφοράς του, λόγω υποκοστολόγησης των ελαχίστων εργοδοτικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων. Όμως, συνεπεία των ανωτέρω, προκύπτει ότι ο δεύτερος προσφεύγων που ναι μεν υπολόγισε πλήρη απασχόληση προσωπικού, η οποία όμως υπολογίζεται ως προς το αναλογούν στη σύμβαση αυτή κόστος και ορθά, με βάση την αναλογία της επ' αυτής απασχόλησης επί της συνολικής πλήρους απασχόλησης, ομοίως ορθά κατέληξε σε μηνιαίο κόστος αναλογουσών αποδοχών $(35/40=0,875) \times 650 = 568,75$ ευρώ και ετησίως, 6.825 $(12 \times 568,75)$. Στο κόστος αυτό, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της τέταρτης προσφυγής, αυτονόητα υπολογίζεται η μισθοδοσία και για ημέρες που δεν θα εργαστεί ο εργαζόμενος, ήτοι οι κάθε είδους αργίες. Εξάλλου, κατά τους όρους της νυν διακήρυξης δεν προβλέπεται απασχόληση τις εξαιρέσιμες ημέρες, αντιθέτως μάλιστα ούτε προκύπτει ότι ο ως άνω προσφέρων θα απασχολήσει αυτούς, τουλάχιστον στο νυν έργο σε αργίες και άρα, δεν τίθεται ζήτημα προσαύξησης λόγω απασχόλησης σε αργία. Ούτε τυχόν υπολόγισε ο δεύτερος προσφεύγων τις αποδοχές βάσει ημερομισθίων, αλλά βάσει μηνιαίου μισθού. Οι δε αργίες, εφόσον δεν λαμβάνει χώρα εργασία επ' αυτών, συνιστούν ημέρες που δεν εξαιρούνται της τακτικής μισθοδοσίας, όπως βάσιμα προβάλλει ο

τέταρτος προσφεύγων (ο δε μισθός των 650 ευρώ/μήνα είναι ο νόμιμος, ανεξαρτήτως αν ο μήνας περιλαμβάνει αργίες όπου δεν απασχολείται ο εργαζόμενος), όμως ουδόλως προκύπτει ότι ο δεύτερος προσφεύγων τις εξαιρέσει, αφού υπολογίζει κανονικά μισθό για την πλήρη αναλογία των εβδομαδιαίων ωρών εργασίας επί του (συμπεριλαμβανομένων αργιών) μισθού των 650 ευρώ της πλήρους απασχόλησης. Άλλωστε, ο δεύτερος προσφεύγων ουδόλως προέβη σε κάποια κατανομή ωρών ετήσιας απασχόλησης ανά εβδομάδα, ώστε να τεθεί θέμα αφαίρεσης ή μη των αργιών, όπου δεν θα λάβει χώρα απασχόληση και άρα, με τον συντελεστή 0,875 επί του βασικού, περιλαμβάνοντος και τη μη εργασία κατά τις αργίες, βασικού μισθού, αυτονόητα προκύπτει ότι επιμερίζεται στη μισθοδοτική του υποχρέωση, επί των 35/40 ώρες που αντιστοιχούν στο νυν έργο και κάθε μισθό που αναλογεί σε αργία και θα καταβληθεί ούτως ή άλλως. Ούτε στοιχειοθετείται νομίμως, ότι απασχολούμενοι με μισθό κατά τις αργίες όταν δεν εργάζονται, θα πρέπει να λαμβάνουν πέραν της τακτικής μισθοδοσίας καθ' ο μέρος αναλογεί και στη συγκεκριμένη ημέρα, ως συγκροτούσα το μηνιαίο μισθό τους και πρόσθετη αμοιβή ίση με τις ώρες που δεν εργάστηκαν επί του ωρομισθίου, όπως αβάσιμα προβάλλει ο τέταρτος προσφεύγων. Άλλωστε, ουδόλως αποκλειόταν ο δεύτερος προσφεύγων, δεδομένης της δήλωσης του για χρήση πλήρως απασχολούμενων και όχι μερικώς, σε αντίθεση με τον πρώτο προσφεύγοντα, υπολαμβάνοντας ότι θα κατανέμει κυκλικά και μεταβαλλόμενα κατά το διάστημα εκτέλεσης περισσότερο προσωπικό που εν γένει διαθέτει, στο νυν έργο, να υπολογίσει το μισθοδοτικό κόστος του με βάση την αναλογία συνολικών ωρών εργασίας εντός του έτους, που θα αφιερωθούν στο νυν έργο προς τη συνολική απασχόληση των μισθωτών πλήρους απασχόλησης, καταλήγοντας σε μικρότερο συντελεστή αναλογίας των αποδοχών που νυν οφείλει, ως προς τον μισθό πλήρως απασχολούμενου και σε σχέση με το 0,875 που προκύπτει ευθέως εκ των 35 ωρών μιας τυπικής, άνευ αργιών εβδομάδας, προς τις 40 ώρες οφειλόμενης απασχόλησης, με κάθε εντεύθεν ζήτημα περί τυχόν συνυπολογισμού αναλογίας αργιών στη νυν απασχόληση. Όμως, τέτοιο ζήτημα εκ των προτέρων αποκλείεται εν προκειμένω, αφού ο δεύτερος προσφεύγων υπολόγισε τις

αποδοχές με βάση την άγουσα σε υψηλότερο κόστος λύση, μη λήψης υπόψη της σχετικής μείωσης ωρών, εκ της ανωτέρω μεθόδου. Συνεπώς, οι κατά του δεύτερου προσφεύγοντος σχετικοί ισχυρισμοί της τέταρτης προσφυγής, είναι απορριπτέοι. Όσον αφορά τους ισχυρισμούς της τέταρτης προσφυγής κατά του τρίτου προσφεύγοντα, ο τελευταίος, ρητά αναφέρει πως θα απασχολήσει 1 άτομο με μερική απασχόληση, όπως προκύπτει εκ της αναφοράς άλλωστε επί των ασφαλιστικών εισφορών, της ανά τμήμα οικονομικής προσφοράς του, σε μερικής απασχόλησης ασφάλιστρο. Άρα, όπως ήδη για τον πρώτο παρεμβαίνοντα κρίθηκε, προκύπτουν μηνιαίες αποδοχές μερικώς απασχολούμενου $650 \times (35/40) = 650 \times 0,875 = 568,75$ ευρώ και ετήσιες, 6.825 ευρώ, έναντι 3.401,38512 ευρώ για το β' εξάμηνο του 2021 και 3.352,18137 ευρώ για το α' εξάμηνο του 2022 και συνολικά, 6.753,56649 ευρώ, που κατέγραψε στην προσφορά του και άρα, υπολειπόμενα κατά 71,43351 ευρώ των νομίμων αποδοχών, υπερβαίνοντας και τα 34,38 ευρώ κέρδους που υπολόγισε ανά τμήμα. Εσφαλμένα δε και καταλήγοντας σε υποκοστολόγηση, προέβη σε υπολογισμό των αποδοχών με βάση ισοδύναμους πλήρους απασχόλησης κατά την αναλογία των ζητούμενων ωρών εργασίας (ασχέτως ότι υπολόγισε σε μέγεθος μεγαλύτερο του ζητούμενου, χωρίς τούτο πάντως να κατέληξε σε κόστος μισθοδοσίας, τουλάχιστον ίσο με το οφειλόμενο) δια των ωρών πραγματικής (δηλαδή αυτών που όντως παρέχει και όχι αυτές για τις οποίες αμείβεται, αφού ο πλήρως απασχολούμενος, αλλά και ο μερικώς, αμείβονται και για τις αργίες, όταν δεν παρέχουν εργασία και άρα, οι σχετικές ώρες εργασίας που δεν παρέχουν, δεν απομειώνουν τον μηνιαίο μισθό τους) εργασίας ενός πλήρως απασχολούμενου σε 1 έτος, χωρίς όμως, οι αποδοχές της μερικής απασχόλησης να υπολογίζονται ούτως, βλ. ανωτέρω περί πρώτου παρεμβαίνοντα, αλλά βάσει των εβδομαδιαίων συμφωνηθεισών ωρών, σε αναλογία με τις 40 ώρες. Και κατ' ουσία με αυτό τον τρόπο, ο τρίτος προσφεύγων καταλήγει να αφαιρεί από τις αποδοχές μερικής απασχόλησης, έμμεσα, τις αμειβόμενες, αλλά μη παρεχόμενες ώρες εργασίας των αργιών. Αν είχε λάβει υπόψη πλήρη απασχόληση, δεδομένου ότι οι αποδοχές του πλήρως απασχολούμενου ορίζονται εκ του νόμου σε 650×12 και περιλαμβάνουν και

κάθε μη παρεχόμενη, λόγω αργίας, ημέρα, θα δύνατο, υπό την υπόθεση κυκλικής εναλλαγής μισθωτών, να αναγάγει το αληθές κόστος αποδοχών σε μέρος επί των αποδοχών έτους ενός εργαζομένου πλήρους απασχόλησης, με βάση την αναλογία ωρών εργασίας που αφορά το νυν έργο επί των πραγματικών ωρών εργασίας ενός πλήρως απασχολούμενου. Όμως, αφού υπολόγισε ειδική απασχόληση μερικώς απασχολούμενου για το συγκεκριμένο έργο κάθε τμήματος, δεν δύναται να αμείβει αυτόν με μισθό μικρότερο της εβδομαδιαίας αναλογίας των 35 ωρών, επειδή τυχόν λαμβάνει υπόψη ότι μέσα στο έτος δεν θα εργασθεί σε κάποιες αργίες, εν συνεχεία μειώνοντας, κατ' επιμερισμό τις ώρες εργασίας υπολογισμού μισθού μηνιαίας απασχόλησης και ενώ, ο μερικώς απασχολούμενος θα οφείλει, όχι τις θεωρητικά υπολογισθείσες κατ' απομείωση εκ των αργιών του έτους, αλλά 35 πραγματικές ώρες εργασίας κάθε εβδομάδα. Συνεπώς, ο τρίτος προσφεύγων υποκοστολόγησε τις αποδοχές της προσφοράς του, μόνη δε αυτή η υποκοστολόγηση υπερβαίνει το κέρδος του και καθιστά ζημιολόγο την προσφορά του, αναγκαία δε υποκοστολόγησε και κάθε μετ' αυτής συνεχόμενο κονδύλι, ως και τις αντιστοιχούσες εισφορές και άρα, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του τέταρτου προσφεύγοντος είναι άνευ ετέρου απορριπτέος. Περαιτέρω, ο δεύτερος προσφεύγων υπολογίζει 10 ευρώ, ως αναλογία κόστους ασφαλιστηρίου συμβολαίου, επί 10.920 ευρώ τιμήματος άνευ ΦΠΑ ανά τμήμα για 1 έτος, πλην όμως, παρά τους αόριστους και αναπόδεικτους ισχυρισμούς του φέροντος το βάρος απόδειξης και ορισμένης επίκλησης των ισχυρισμών του, τέταρτου προσφεύγοντος, δεν προκύπτει οιοδήποτε στοιχείο εκ του οποίου τεκμηριώνεται ή δημιουργείται ισχυρή ένδειξη ανεπάρκειας ή ιδιαιτέρως χαμηλού χαρακτήρα του ανωτέρω ποσού ούτε τυγχάνει επίκλησης κάποιο συγκεκριμένο ασφαλιστήριο του δεύτερου προσφεύγοντα που τυχόν αναφέρει συγκεκριμένο ποσό ασφαλιστρού και συνάρτηση του με τον κύκλο εργασιών ούτε εξ οιοδήποτε συγκριτικού στοιχείου της αγοράς περί οικείων τιμημάτων σε σχέση με τα εξατομικευμένα οικονομικά μεγέθη και αποτελέσματα και κύκλους εργασιών του δεύτερου προσφεύγοντα, προκύπτει τυχόν δυσανάλογα χαμηλό ποσό τέτοιας αναλογίας. Άλλωστε, το κατά τον όρο 2.2.5 της

διακήρυξης ασφαλιστήριο είναι προσκομιστέο ως δικαιολογητικό κατακύρωσης και ουδόλως ο τέταρτος προσφεύγων εμποδίζεται, αν ειδικώς δια στοιχείου αναφερομένου στο περιεχόμενο του, προκύψει σοβαρή ένδειξη ή απόδειξη ότι το ως άνω ποσό που έλαβε υπόψη στην οικονομική προσφορά του, να επανέλθει επί της νυν προσβαλλομένης, ως λαβών γνώση περί νέου κρίσιμου περί αυτής στοιχείου, που πάντως ούτε υφίσταται ούτε προβάλλει τώρα και να την αμφισβητήσει, απορριπτομένων πάντως των νυν προσβαλλόμενων ισχυρισμών του. Ο τρίτος προσφεύγων αντίστοιχα υπολόγισε 4,03 ευρώ οικείο κόστος ασφαλιστηρίου ως αναλογική επιβάρυνση κόστους ασφαλιστηρίου επί του αντιστοίχου χρονικού διαστήματος, κύκλου εργασιών και την τιμή προσφοράς στο νυν έργο. Το οικείο ασφαλιστήριο που υπέβαλε με την προσφορά του (βλ. Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1632, 1633, 1634/2021), δεν προβλέπει κανένα όρο περί τρόπου υπολογισμού ασφαλιστρού ούτε κάποια αναλογία επί του κύκλου εργασιών ούτε κάποιον συντελεστή ευθείας εφαρμογής επί του κύκλου εργασιών, αλλά απλώς αναφέρει συνολικό κόστος 44.000 ευρώ και κύκλο εργασιών που λήφθηκε υπόψη 7.000.000 ευρώ. Τούτο όμως, δεν συνιστά ρητά ορίζοντα συντελεστή σταθερό επί του κύκλου εργασιών, όρο και δεν συνεπάγεται την υπόνοια ή τον ορισμό αντίστοιχου συντελεστή, η εφαρμογή του οποίου ευθέως δύναται να καταλήξει στο σχετικό κόστος ασφαλιστρού ούτε προκύπτει ο αποκλεισμός λοιπών παραμέτρων, που τυχόν δεν έλαβε υπόψη η ασφαλιστική επιχείρηση για τη συμφωνία του συγκεκριμένου συνολικού ασφαλιστρού ούτε προκύπτει ότι το ασφάλιστρο αυτό είναι μεταβαλλόμενο ή ευθέως ανάλογο με τον κύκλο εργασιών, αλλά όλα τα ανωτέρω είναι άνευ ερείσματος υποθέσεις του τέταρτου προσφεύγοντος επί τη βάση απλώς και μόνο του ποσού ασφαλιστρού και του κύκλου εργασιών του τρίτου προσφεύγοντος και χωρίς το ασφαλιστήριο το ίδιο να αναφέρει ή να περιλαμβάνει όρο, κατά τον οποίο να προκύπτει ευθεία και δη, αποκλειστική σύνδεση και αναλογία κύκλου εργασιών και ασφαλιστρού. Συνεπώς, απορριπτέος τυγχάνει ο ανωτέρω λόγος της τέταρτης προσφυγής κατά του τρίτου προσφεύγοντος. Άρα, η τέταρτη προσφυγή τυγχάνει εν όλω απορριπτέα καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του δεύτερου προσφεύγοντος και δεκτή καθ' ο

μέρος στρέφεται κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα και του τρίτου προσφεύγοντα, επί τη βάσει της κατά τα ανωτέρω υποκοστολόγησης των αποδοχών και των συνδεόμενων μετ' αυτών κονδυλίων και τον ως εκ τούτου, ζημιογόνο χαρακτήρα τους.

5. Επειδή, περαιτέρω, η αναθέτουσα παρείχε σε ειδικό ερώτημα και δη, του νυν τέταρτου προσφεύγοντος, ως προς το ύψος ασφαλιστικών εισφορών με βάση το οποίο θα υπολογιστεί η οικονομική προσφορά, την ακόλουθη, δημοσιευμένη προς κάθε ενδιαφερόμενο προς συμμετοχή, στον ηλεκτρονικό τόπο του διαγωνισμού, διευκρίνιση « Ερώτηση 2η (.....) Δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 31 του ν. 4756/2020, οι εισφορές κοινωνικές ασφάλισης (εργοδότη – εργαζόμενου) από 01.01.2021 οφείλονται μειωμένες κατά τρεις (3) ποσοστιαίες μονάδες από το ύψος που είχε διαμορφωθεί την 1η.6.2020. Ακόμη, με την παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου ορίστηκε ότι οι αμέσως ανωτέρω διατάξεις του ισχύουν έως την 31.12.2021, χωρίς να προσδιορίζεται όμως πως θα διαμορφωθεί το ύψος αυτών από 01.01.2022. Σύμφωνα δε με το από 22.04.2021 δελτίου τύπου του Υπουργείου Οικονομικών, κατόπιν σχετικών εξαγγελιών του Πρωθυπουργού, ανακοινώθηκε η υλοποίηση μέτρων – «γέφυρα» προς τη μετά-κορονοϊό εποχή, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται και η επέκταση της ως άνω μείωσης κατά τρεις ποσοστιαίες μονάδες των ασφαλιστικών εισφορών και το 2022. Δεδομένου ότι οι προς ανάθεση υπηρεσίες αφορούν στη σύναψη δημόσιας σύμβασης, η διάρκεια της οποίας θα εκτείνεται και πέραν της 31.12.2021, παρακαλούμε όπως μας διευκρινίσετε εάν οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να υπολογίσουν τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές στις οικονομικές προσφορές τους λαμβάνοντας υπ' όψιν το ισχύον σήμερα καθεστώς του ν. αρ. 31 του ν. 4756/2020 για όλη την διάρκεια της προς ανάθεση σύμβασης, ήτοι και μετά την 01.01.2022. Απάντηση 2η Σύμφωνα με ρητή διατύπωση της διακήρυξης, οι οικονομικές προσφορές θα πρέπει να συντάσσονται βάσει της ισχύουσας εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας κατά την ημερομηνία υποβολής τους. Οποιαδήποτε μεταβολή στην ισχύουσα νομοθεσία (συμπεριλαμβανομένου εργατικής και ασφαλιστικής) που διέπει την παρούσα

διακήρυξη/σύμβαση αφενός είναι δεσμευτική για τον Ανάδοχο ο οποίος και οφείλει να εφαρμόσει τις τυχόν αλλαγές άμεσα με δική του ευθύνη και επιμέλεια, αφετέρου δεν δύναται σε καμία περίπτωση η μεταβολή αυτή να προκαλέσει οποιαδήποτε πρόσθετη οικονομική επιβάρυνση για την Αναθέτουσα Αρχή, (Παράρτημα V - ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ- ΟΔΗΓΙΕΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ).». Επομένως, ασχέτως ισχυρισμών του τρίτου προσφεύγοντα περί εν γένει ισχυόντων στο θέμα των εισφορών επί περιπτώσεων συμβάσεων που βαίνουν και εντός του 2022, εν προκειμένω, η αναθέτουσα απάντησε συγκεκριμένο ερώτημα με περιεχόμενο «...Δεδομένου ότι οι προς ανάθεση υπηρεσίες αφορούν στη σύναψη δημόσιας σύμβασης, η διάρκεια της οποίας θα εκτείνεται και πέραν της 31.12.2021, παρακαλούμε όπως μας διευκρινίσετε εάν οι υποψήφιοι οικονομικοί φορείς θα πρέπει να υπολογίσουν τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές στις οικονομικές προσφορές τους λαμβάνοντας υπ'όψιν το ισχύον σήμερα καθεστώς του ν. αρ. 31 του ν. 4756/2020 για όλη την διάρκεια της προς ανάθεση σύμβασης, ήτοι και μετά την 01.01.2022.», ήτοι με ερώτημα ακριβώς, αν οι μειωμένες εισφορές που ίσχυαν τότε για όλο το 2021 (και πλέον ισχύουν και για το 2022), θα αποτελέσουν τη βάση υπολογισμού των εισφορών επί της νυν προσφοράς, ακόμη και για όποιο μέρος της διανύεται τυχόν στο 2022. Και η αναθέτουσα, επιδεικνύοντας το ως άνω ερώτημα και άρα, δημιουργώντας εύλογη πεποίθηση στους ενδιαφερομένους προς συμμετοχή, ότι η απάντηση της αφορά το συγκεκριμένο ερώτημα και άρα το ζήτημα περί του αν οι εισφορές θα υπολογιστούν ακριβώς με βάση τους μειωμένους συντελεστές που όριζαν το «ισχύον [κατά τον χρόνο του ερωτήματος και της υποβολής προσφοράς] καθεστώς», ήτοι των μειωμένων εισφορών, απάντησε ότι οι εισφορές θα υπολογιστούν με το ισχύον κατά την υποβολή της προσφοράς καθεστώς, δηλαδή ακριβώς αυτό στο οποίο αναφερόταν το ερώτημα, ήτοι αυτό των μειωμένων συντελεστών του 2021. Άλλωστε, τυχόν ερμηνεία βάσει της οποίας η αναθέτουσα δια της μνείας σε ισχύουσα νομοθεσία, υπονοούσε ότι για το 2022, για το οποίο τότε δεν υπήρχε πρόβλεψη επέκτασης μείωσης συντελεστών (ούτε όμως ρητή πρόβλεψη επαναφοράς τους στο προ του 2021 καθεστώς, σημειωτέον δε, ότι εν τέλει οι συντελεστές του 2022 νομοθετικά

ορίστηκαν ως ίδιοι, μειωμένοι στα επίπεδα, του 2021), η «ισχύουσα» κατά τον χρόνο της προσφοράς, εντός του 2021, νομοθεσία είναι αυτή που ίσχυε πριν το 2021, προσκρούει στο ότι εν προκειμένω η αναθέτουσα, επιδεικνύοντας το ερώτημα στο οποίο απάντησε (και όπου ως «ισχύον καθεστώς» αναφερόταν το για τις εισφορές του 2021 ισχύον και όχι το προηγηθέν του 2021 καθεστώς, ως τυχόν προοριζόμενο να επανισχύσει για το 2022), δημιούργησε εύλογη πεποίθηση, ότι ως «ισχύον» καθεστώς εννοούσε τους συντελεστές εισφορών που ισχύουν εντός του 2021. Αντιστοίχως δε, τέτοια όλως σύνθετη ερμηνεία, θα προσέκρουε και στη δικαιολογημένη εμπιστοσύνη των διοικουμένων, ως και τη χρηστή διοίκηση, που επιτάσσουν στο πλαίσιο των διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, οι όροι αποκλεισμού ή αποδοχής προσφορών να εκφράζονται με σαφήνεια και να μην προκύπτουν εξ αμφίσημων προβλέψεων ούτε να χρήζουν έμμεσες και εκ του αντιθέτου, συναγωγές. Συνεπώς, ένεκα των ανωτέρω, προκύπτει πως η ως άνω διευκρίνιση της αναθέτουσας είχε την έννοια και σε κάθε περίπτωση δημιουργούσε εύλογη πεποίθηση προς οιονδήποτε οικονομικό φορέα, ότι επέτρεψε τον υπολογισμό εισφορών στη νυν οικονομική προσφορά, με βάση τους ισχύοντες κατά το 2021 συντελεστές και δη, για όλο το συμβατικό αντικείμενο, χωρίς κανένα διαχωρισμό μέρους της σύμβασης που θα εκτελεστεί εντός του 2022. Τούτο, ενώ άλλωστε, το ποιο μέρος της σύμβασης θα εκτελεστεί πότε, είναι ασαφές, δεν υπάρχει κανένας όρος της διακήρυξης που να δημιουργεί έστω κατά τεκμαρτό τρόπο, κανόνα σχετικής κοστολόγησης προσφορών δια υπόθεσης έναρξης της σύμβασης σε συγκεκριμένο χρόνο και ενώ η ως άνω διευκρίνιση είναι αξιοσημείωτο, πως ουδόλως διαχώρισε μεταξύ εντός του 2021 και μετά το 2021, χρόνων και διαστημάτων εκτέλεσης. Εξάλλου, με την εξαίρεση του ιδίου του τρίτου προσφεύγοντα, κάθε άλλος διαγωνιζόμενος υπολόγισε τις εισφορές πανομοιότυπα με συντελεστή μειωμένο, ως ίσχυε εντός του 2021, πράγμα που αν μη τι άλλο συνιστά ισχυρή ένδειξη, ότι η εκ του τρίτου προσφεύγοντα προβαλλόμενη ερμηνεία, ουδόλως δύνατο ευλόγως να γίνει αντιληπτή. Επομένως, το σύνολο των αντιστοίχων περί υποκοστολόγησης εισφορών, ισχυρισμών του τρίτου προσφεύγοντα, όσον αφορά τον πρώτο, δεύτερο και

τέταρτο προσφεύγοντα, εκ των οποίων ουδείς αναφέρει και δη, καθ' οιονδήποτε σαφή τρόπο στην προσφορά του, ότι θα απασχολήσει προσωπικό μερικής απασχόλησης, είναι απορριπτέοι. Εξάλλου, απορριπτέοι τυγχάνουν και οι υποθετικοί και αόριστοι ισχυρισμοί του τρίτου προσφεύγοντα, ότι οι προσφορές των ανωτέρω υποκρύπτουν μερική απασχόληση, διότι δεν θα προλαβαίνουν οι εργαζόμενοι να απασχοληθούν σε άλλο έργο, αφού πρωτίστως, ουδόλως είναι βέβαιο ότι θα απασχολείται ο ίδιος μόνιμος και ένας μόνο εργαζόμενος ανά τμήμα του συγκεκριμένου έργου, ώστε να εκτελεί 35 ώρες ειδικά σε αυτό ανά εβδομάδα, δεύτερον, δεν είναι καν γνωστό, και αν ακόμα απασχοληθεί μόνο 1 ανά τμήμα συγκεκριμένος εργαζόμενος, ότι δεν θα απασχολείται 6^η ημέρα για 5 ώρες σε άλλο έργο (ώστε να έχει 40 ώρες εβδομαδιαίας απασχόλησης και ενώ, ουδόλως τούτο αποκλείεται επί πλήρως απασχολούμενου) ή ότι δεν θα εκτελεί εντός της ίδιας ημέρας που θα απασχολείται στην αναθέτουσα, υπερωριακή εργασία ή καθ' υπερεργασία, σε άλλο έργο για πάνω από 1 ώρα (χωρίς οι τυχόν υπερωρίες ή υπερεργασία, να αναιρούν τον χαρακτήρα της πλήρους απασχόλησης) και ενώ άλλωστε, δεν προκύπτει καν ότι δεν θα απασχολείται όντως 1 ώρα του υπολειπομένου, απλώς βασικού, αλλά μη δεσμευτικού για την εργατική νομοθεσία, ημερησίου 8ωρου, σε άλλο έργο ή σε οποιαδήποτε κατά την κρίση του εργοδότη απασχόληση και ενώ ουδόλως ο εργοδότης εμποδίζεται να τον απασχολεί ως πλήρους απασχόλησης και με πενθήμερο 8ωρο, χωρίς ακόμη καν να του αναθέτει συγκεκριμένο καθήκον για 1 ώρα ημερησίως, ζητήματα που αφορούν αποκλειστικά τη σχέση εργαζομένου-εργοδότη και ουδόλως δύνανται να συγκροτήσουν έρεισμα υποθέσεων και περαιτέρω, ισχυρισμών περί της μεταξύ τους σχέσης απασχόλησης ως μερικής ή πλήρους εργασίας. Ούτε είναι δυνατόν, εν αμφιβολία περί του αν οι απασχολούμενοι στο έργο θα είναι πλήρους απασχόλησης και χωρίς βέβαια γνώση του αντιθέτου, να υποτεθεί ότι θα είναι μερικής απασχόλησης, προς τον σκοπό εντοπισμού υποκοστολόγησης των εισφορών στην προσφορά τους. Πλην όμως, όσον αφορά τον πρώτο παρεμβαίνοντα και όπως προαναφέρθηκε, ο ίδιος δηλώνει ρητά ότι θα απασχολήσει ανά τμήμα μερικώς απασχολούμενο εργαζόμενο 35 ωρών εβδομαδιαίας απασχόλησης, ειδικώς για τις υπηρεσίες του κάθε

τμήματος της προσφοράς του, ουδόλως ισχύουν οι προβλέψεις του άρ. 48 Ν. 4670/2020, περί μείωσης κατά 0,48 πμ στο ασφάλιστρο εργοδότη των ασφαλιστρών υπέρ κλάδου ανεργίας. Άρα, οι εισφορές σε μερική απασχόληση, δεν ανέρχονται σε 22,54%, όπως εσφαλμένα υποκοστολόγησε, καταγράφοντας ρητά τον συντελεστή αυτό σε κάθε ανάλυση οικονομικής προσφοράς του για κάθε τμήμα, ο πρώτος παρεμβαίνων, αλλά σε 23,02%. Συνεπώς και προς τούτο, αυτοτελώς και ανεξαρτήτως των λοιπών ελλείψεων και υποκοστολογήσεων της προσφοράς του, να έχει υποκοστολογήσει τις εισφορές εργοδότη ανά κάθε τμήμα της συμμετοχής του και δη, κατά 0,48% X 8.303,04 ευρώ (ύψος αποδοχών ανά τμήμα)= 39,86 ευρώ ανά τμήμα προσφοράς. Άρα κατ' αποδοχή και του ανωτέρω ισχυρισμού της τρίτης προσφυγής, ο πρώτος παρεμβαίνων είναι άνευ ετέρου αποκλειστέος σε κάθε τμήμα συμμετοχής του και επομένως, για τον λόγο απόρριψής του βάσει της τρίτης προσφυγής, κατά τη σκ. 3 (περί μη ανάλυσης διοικητικού κόστους και κόστους αναλωσίμων), ως και για τη νυν βάση απόρριψης (λόγω υποκοστολόγησης ασφαλιστικών εισφορών), η τρίτη προσφυγή πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, ομοίως δε και πρέπει να γίνει δεκτή και η τέταρτη προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, κατ' αποδοχή του ανωτέρω, σκ. 4, ισχυρισμού περί υποκοστολόγησης αποδοχών και κάθε συνεχόμενου μετ' αυτών κόστους, παρέλκει δε ως εκ τούτου η εξέταση κάθε άλλου ισχυρισμού της τέταρτης προσφυγής κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα. Η τέταρτη προσφυγή περαιτέρω, τυγχάνει απορριπτέα καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του δεύτερου προσφεύγοντα και τυγχάνει δεκτή, βλ. ανωτέρω, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του τρίτου προσφεύγοντα, ένεκα της ανωτέρω, σκ. 4, υποκοστολόγησης αποδοχών και συνεχόμενων μετ' αυτής κονδυλίων. Η δε τρίτη προσφυγή πάντως, προκύπτει απορριπτέα, ενόψει όλων των ανωτέρω, επί κάθε ισχυρισμού στρεφόμενου κατά του δεύτερου και τέταρτου προσφεύγοντα.

6. Επειδή, όσον αφορά την πρώτη προσφυγή, ο πρώτος προσφεύγων απεκλείσθη με την αιτιολογία, κατά το επικυρωθέν δια της προσβαλλομένης πρακτικό οργάνου αξιολόγησης, ότι «Δ) Αναφορικά με την προσφέρουσα

«.....» στο Τ.Ε.Υ.Δ. Μέρος ΙΙΙ αναφέρεται ότι: «Λόγοι αποκλεισμού, περίπτωση Γ : Μπορεί ο οικονομικός φορέας να επιβεβαιώσει ότι: α) δεν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την

πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β) δεν έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές» έχει απαντήσει ΝΑΙ , πλην όμως διαπιστώθηκε ότι: 1) Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 235/2021 απόφαση της ΑΕΠΠ προκύπτει ότι η εν λόγω εταιρεία αποκλείστηκε κατά το παρελθόν από τη συμμετοχή σε διαγωνισμό λόγω ανακριβούς δήλωσης ΤΕΥΔ (απόκρυψη στοιχείων) 2) Σύμφωνα με το υπ. αριθ. 21/2018 απόσπασμα Πρακτικού της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου(ΑΔΑ:), η ανωτέρω εταιρεία αποκλείστηκε από το διαγωνισμό διότι δεν ανέφερε στην αντίστοιχη δήλωση ΤΕΥΔ πράξη επιβολής προστίμου από το ΣΕΠΕ, ως όφειλε (ψευδής δήλωση σε προηγούμενη διακήρυξη). 3) το γεγονός ότι απέκρυψε τις σχετικές πληροφορίες και στην ανωτέρω ερώτηση του ΤΕΥΔ απάντησε λανθασμένα «ΝΑΙ» αντί του ορθού «ΟΧΙ». Σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα και λαμβάνοντας υπόψη: 1) τα όσα έχουν κριθεί νομολογιακά 2) Τα προαναφερθέντα γεγονότα 3) ότι «η διαπίστωση της αξιοπιστίας και ακεραιότητας του οικονομικού φορέα προϋποθέτει γνώση εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής της συνολικής συμπεριφοράς αυτού, ειδικώς σε σχέση με την παροχή αναληθών πληροφοριών

σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού, διαχρονικά και όχι μόνο στο πλαίσιο του τρέχοντος εκάστοτε διαγωνισμού.» (Σχετ. η υπ' αριθ. 75312020 απόφαση του ΣΤΕ) 4) την περίπτωση (ζ) της παραγράφου 2.2.3.4. της Διακήρυξης « εάν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές ή δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που απαιτούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 2.2.9.2 της παρούσας» Η επιτροπή απέρριψε ομόφωνα το Τ.Ε.Υ.Δ. του ανωτέρω οικονομικού φορέα, διότι υπέπεσε στον λόγο

αποκλεισμού περί ψευδούς δηλώσεως της παραγράφου 2.2.3.4. περίπτωση ζ) της παρούσας Διακήρυξης.». Ο δε όρος 2.2.3.4 της διακήρυξης ορίζει τα εξής «Αποκλείεται από τη συμμετοχή στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης, προσφέρων οικονομικός φορέας σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις: ... (ζ) εάν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές ή δεν είναι σε θέση να προσκομίσει τα δικαιολογητικά που απαιτούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 2.2.9.2 της παρούσας,... Εάν στις ως άνω περιπτώσεις (α) έως (θ) η περίοδος αποκλεισμού δεν έχει καθοριστεί με αμετάκλητη απόφαση, αυτή ανέρχεται σε τρία (3) έτη από την ημερομηνία του σχετικού γεγονότος.». Περαιτέρω, ο ίδιος ο ευνοϊκός υπέρ των οικονομικών φορέων θεσμός της προκαταρκτικής απόδειξης δια του ΕΕΕΣ και αναλόγως και του ΤΕΥΔ (βλ. σκέψεις 25, 26 άρθ. 79 του ν. 4412/2016 και Εκτελεστικός Κανονισμός), πλήττεται καίρια και ματαιώνεται ως προς τον σκοπό του, εκθέτοντας την αναθέτουσα και τρίτους συνδιαγωνιζομένους σε κινδύνους, προσβάλλει δε τις αρχές της ίσης μεταχείρισης και διαφάνειας και, επομένως, και του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, σε περίπτωση εκούσιας ή μη ανακρίβειας, αποσιώπησης ή παράλειψης πληροφοριών ή και αναλήθειας εκ μέρους των δηλούντων δια του ΕΕΕΣ οικονομικών φορέων. Τούτο, ιδίως όταν οι αναληθώς δηλούμενες βεβαιώσεις και πιστοποιήσεις του προσφέροντα, ή η παράλειψη/απόκρυψη πληροφοριών σχετίζονται με περίπτωση η οποία αν ήταν γνωστή θα μπορούσε ή/και θα έπρεπε να οδηγήσει σε αποκλεισμό του φορέα από τη σύναψη της σύμβασης δια πληρώσεως λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 του ν. 4412/2016, αφού ειδικώς σε αυτές τις περιπτώσεις διακινδυνεύεται η σύναψη σύμβασης, και δη εις βάρος κατάλληλων και νομίμως μετεχόντων στη διαδικασία ανάθεσης σύμβασης άλλων φορέων. Ως εκ τούτου (Απόφαση ΑΕΠΠ 789/2021), η εκ μέρους ενός οικονομικού φορέα αναληθής δήλωση βεβαίωση πιστοποίηση ή απόκρυψη ή παροχή αναληθών πληροφοριών, οι οποίες δύνανται ή ενδέχεται να στοιχειοθετήσουν, καταλήξουν ή να ερμηνευτούν από την αναθέτουσα ως

λόγοι αποκλεισμού, συνιστούν αυτοτελείς λόγους κήρυξης της συνολικής προσφοράς ως απαραδέκτου και αποκλεισμού του δηλούντος δια του ΕΕΕΣ οικονομικού φορέα (βλ. ΑΕΠΠ 118/2017, 846/2018 αλλά και κατ' αναλογία ΣΤΕ ΕΑ 526/2010 σκ.6). Σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντα, ουδόλως ο λόγος αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 προϋποθέτει διάπραξη του οικείου γεγονότος, ήτοι απόκρυψης, σοβαρής ψευδούς δήλωσης ή μη υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης αποκλειστικά στην προκείμενη διαδικασία (βλ. και ΔΕφΑΘ 160/2021, επικαλούμενη εκ του ιδίου, ως και ΔΕφΘεσσ 115/2021), τούτο δε, αφενός θα ήταν παράλογο και θα καθιστούσε άνευ αντικειμένου τον λόγο αποκλεισμού, καθώς στην τρέχουσα διαδικασία, αν ο προσφέρων όχι απλά σοβαρά ψευδώς δηλώσει ή αποκρύψει, αλλά εν γένει ανακριβώς δηλώσει οτιδήποτε, θα αποκλειστεί ούτως ή άλλως, λόγω υποβολής ελλιπούς, ανακριβούς ή εσφαλμένου ΕΕΕΣ ή λόγω μη πλήρωσης των όρων συμμετοχής ή λόγω μη τήρησης των κανόνων σύνταξης και περιεχομένου προσφορών (που τυχόν ανακριβώς επικαλείται πως πληροί), χωρίς χρεία και ειδικού περί τούτου λόγου αποκλεισμού, ενώ προδήλως, η μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης, που τίθεται ισότιμα κατά τη διάταξη μετά της απόκρυψης και της σοβαρώς ψευδούς δηλώσεως, ως πραγματικό επί του οποίου συντρέχει ο λόγος αποκλεισμού (και άρα, αν το πραγματικό περί απόκρυψης πρέπει τυχόν να αφορά ειδικώς την τρέχουσα διαδικασία, τότε θα έπρεπε να αφορά ειδικώς την τρέχουσα διαδικασία και το εξίσου επαρκές για τη συγκρότηση του λόγου αποκλεισμού, πραγματικό περί μη υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης) όχι μόνο έπεται της δια της προσφοράς υποβολής ΕΕΕΣ (και άρα, θα ήταν παράλογο στο στάδιο προσφορών να προβλέπεται ως λόγος αποκλεισμού, το άγνωστο γεγονός περί του αν εν συνεχεία θα υποβληθούν δικαιολογητικά κατακύρωσης, εφόσον ο προσφέρων αναδειχθεί προσωρινός ανάδοχος), αλλά ούτως ή άλλως συγκροτεί λόγο απόρριψης προσφοράς, σύμφωνα με τις ειδικές περί υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης διατάξεις της διακήρυξης και του νόμου και κατά τις οικείες προϋποθέσεις που θέτουν (και άρα, προδήλως δεν θα έχρηζε αναγωγής η μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης εντός του

τρέχοντα διαγωνισμού, σε ειδικό λόγο αποκλεισμού στο πλαίσιο του άρ. 73 Ν. 4412/2016, αφού προβλέπει σχετικά το άρ. 103 Ν. 4412/2016 και οι αντίστοιχες διατάξεις της διακήρυξης). Αφετέρου, τέτοια ερμηνεία ευθέως θα παρέβαινε τον περί τριετούς χρονικής διάρκειας των λόγων αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4, της παρ. 10 του ιδίου άρθρου, που προ του Ν. 4782/2021 όριζε ως αφετηρία το γεγονός, ήτοι τη διάπραξη και κατόπιν της 1-6-2021, ήτοι του άρ. 22 Ν. 4782/2021, την ημερομηνία έκδοσης πράξης που βεβαιώνει το σχετικό γεγονός, ήτοι εν προκειμένω, πράξης που το πρώτον βεβαιώνει την απόκρυψη, σοβαρώς ψευδή δήλωση ή μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης. Σημειωτέον, πως σε αντίθεση με την ειδική περίπτωση του άρ. 68 παρ. 2 περ. γ' Ν. 3863/2010, που συγκροτεί το ειδικό περί διαδικασιών ανάθεσης φυλάξεων/καθαρισμών, πλαίσιο κατάγνωσης σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος, πέραν της γενικής έννοιας του άρ. 73 παρ. 4 περ. θ' Ν. 4412/2016 και η οποία περίπτωση, προϋποθέτει αναγκαία και τέλεση του οικείου πραγματικού, ήτοι της επιβολής των προστίμων εντός συγκεκριμένου χρόνου προ της λήξης υποβολής προσφορών κάθε διαδικασίας, εν προκειμένω, όσον αφορά την κατάγνωση του λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' (αλλά και τυχόν σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος της περ. θ' που δεν επέρχεται βάσει του άρ. 68 παρ. 2 Ν. 3863/2010, αλλά λόγω γενικών κανόνων περί σοβαρού επαγγελματικού παραπτώματος), ως και για κάθε άλλο λόγο αποκλεισμού της παρ. 4 του ιδίου άρθρου, ελλείψει τέτοιας αντίστοιχης ειδικής διάταξης, συντρέχει η εφαρμογή της παρ. 10 του άρ. 73, περί ακριβώς, τριετούς χρονικής ισχύος ως λόγου αποκλεισμού, κάθε πραγματικού που καταρχήν υπάγεται στα οριζόμενα των περιπτώσεων της παρ. 4. Ούτε η περ. θ' του άρ. 73 παρ. 4 εξαιρείται από την παρ. 10 του ιδίου άρθρου ούτε για να συντρέχει η περ. θ' προβλέπεται πως κάθε φορά και σε κάθε νέα διαδικασία θα πρέπει να αποκρύπτεται από ένα διαφορετικό γεγονός και εν γένει εξ οιοδήποτε κανόνα δικαίου δεν προκύπτει πως δικαιολογείται προσφέρων αποκλεισθείς σε μια προηγούμενη διαδικασία λόγω απόκρυψης στοιχείων περί λόγων αποκλεισμού του, ναι μεν και στην τρέχουσα διαδικασία θα αποκλειστεί αν αποκρύψει στοιχεία για κάποιο λόγο αποκλεισμού του, όχι

όμως και με την εξαίρεση της περίπτωση, όπου αντικείμενο απόκρυψης είναι ο προηγούμενος αποκλεισμός του λόγω απόκρυψης. Επιπλέον, ουδόλως ανάγεται στην υποκειμενική κρίση κάθε προσφέροντος περί υπαγωγής κάθε τυχόν πραγματικού σε εκείνο συγκεκριμένου λόγου αποκλεισμού, η υποχρέωση του να το δηλώσει στο ΕΕΕΣ, που σκοπεύει στον εκ της αναθέτουσας έλεγχο πλήρωσης εκ του δηλουμένου πραγματικού, του σχετικού λόγου αποκλεισμού, άλλως, ο προσφέρων θα δύνατο να προκαταλάβει την κρίση της αναθέτουσας και να αποκρύπτει αυτήν ουσιώδη γεγονότα ή σε κάθε περίπτωση, γεγονότα την ουσία των οποίων, ως προς την κρίση της αναθέτουσας, δεν μπορεί να υποθέσει εκ των προτέρων, στερώντας την αναθέτουσα από την εξουσία άσκησης της κατ' άρ. 73 παρ. 4 Ν. 4412/2016 ευχέρειας της, σχετικά με τον έλεγχο κατάγνωσης ή μη των σχετικών λόγων αποκλεισμού. Περαιτέρω, είναι σαφές πως η απόκρυψη ή ψευδής δήλωση επί πραγματικού, πρέπει να αφορά γεγονότα που αν δηλώνονταν ή αν δηλώνονταν αληθώς, ενδεχομένως να είχαν επιρροή στην κατάγνωση λόγου αποκλεισμού και δη, κάθε είδους λόγου αποκλεισμού και άρα, εφόσον προσφεύγων αποκλειστεί στο πλαίσιο προηγούμενης διαδικασίας, για απόκρυψη στοιχείων σχετικά με κάθε λόγο αποκλεισμού, τότε προφανώς οφείλει να δηλώσει τούτο στο τρέχον ΕΕΕΣ του, εάν δε, δεν δηλώσει τον προηγηθέντα εντός τριετίας αποκλεισμό του για απόκρυψη του άρ. 73 παρ. 4 περ. θ' Ν. 4412/2016, τότε εκ νέου στο πλαίσιο της τρέχουσας διαδικασίας διαπράττει το πραγματικό του άρ. 73 παρ. 4 περ. θ' Ν. 4412/2016 (όπως διαπράττει και αν αποκρύψει πληροφορίες σχετικά και με κάθε άλλο λόγο αποκλεισμού), που σκοπεύει ακριβώς στην αποτροπή της εκ των προσφερόντων πρακτικής ακριβώς, χειραγώγησης των πληροφοριών που παρέχουν στις αναθέτουσες και απόκρυψης, εις βλάβη της ίσης μεταχείρισης, γεγονότων που αν οι αναθέτουσες γνώριζαν, ενδεχομένως να είχαν κρίνει ως λόγους αποκλεισμού. Εξάλλου, αν απόκρυψη προηγούμενου αποκλεισμού λόγω πάλι απόκρυψης, κρινόταν ότι δεν συνιστά απόκρυψη, όπως ο πρώτος προσφεύγων αιτιάτο, τότε όχι μόνο θα παραβιαζόταν το άρ. 73 παρ. 4 περ. θ', αλλά επιπλέον θα παρεχόταν κίνητρο προς υποτροπή και επανειλημμένη διάπραξη της ίδιας συμπεριφοράς. Κατά την Απόφαση ΑΕΠΠ 235/2021, που η

αναθέτουσα αναφέρει ανωτέρω και όσον αφορά το εκεί βεβαιούμενο ιστορικό και πραγματικό, προκύπτει ότι ο νυν πρώτος προσφεύγων είχε ήδη αποκλειστεί σε προηγούμενες διαδικασίες, βάσει του λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, περί σοβαρών ψευδών δηλώσεων ή απόκρυψης πληροφοριών κρίσιμων περί έλλειψης λόγων αποκλεισμού και συγκεκριμένα, ότι όπως και ο ίδιος τότε ανέφερε, διότι απεκλείσθη σε 2 διαγωνισμούς του, που προκηρύχθηκαν με την υπ' αριθμ. και Διακήρυξη και δη, με τις ΔΠΜ-/43/02-01-2019 και την ΔΥΠΜ/832/5-2-2019 Αποφάσεις, λόγω απόκρυψης στοιχείων από τα τότε ΤΕΥΔ του. Και η ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ 235/2021, δεν έκρινε το πρώτον η ίδια συνδρομή του λόγου αποκλεισμού του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, αλλά ήδη με την ενώπιον της ΑΕΠΠ τότε προσβαλλομένη απόφαση με αρ. 1575δ/25-11-2020 ΔΣ είχε κριθεί, ένεκα των ανωτέρω 2 προηγούμενων κρίσεων του, που ουδόλως δηλώθηκαν στο ενώπιον της από 13-2-2020 ΤΕΥΔ του νυν πρώτου προσφεύγοντος, αποκλειστέος πάλι κατ' άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 και τον αντίστοιχο όρο 12.3.7 της τότε διακήρυξης. Άρα, εκ του ως άνω ιστορικού μόνο προκύπτουν 3 διακριτές το πρώτον καταγνώσεις αυτοτελών αποκρύψεων, εκ των οποίων όλες κρίθηκαν και διαγνώσθηκαν εντός της πρόσφατης πριν την από 18-6-2021 καταληκτικής ημερομηνίας υποβολής προσφορών και προσφοράς του πρώτου προσφεύγοντος στο νυν διαγωνισμό, τριετίας και εκ των οποίων η κατά τη ΔΥΠΜ/832/5-2-2019 και η κατά τη 1575δ/25-11-2020 διαγνωσθείσες τέτοιες αποκρύψεις, έλαβαν χώρα, δια της υποβολής των οικείων δηλώσεων του πρώτου προσφεύγοντα, ενώπιον της τελευταίας αυτής τριετίας.

Επιπλέον, με την εκ της τρίτης προσφυγής επικαλούμενη Απόφαση ΑΕΠΠ 789/2021, που κρίθηκε νόμιμη και εκ της ΔΕφΘεσσ 115/2021, ο πρώτος προσφεύγων κρίθηκε αποκλειστέος πάλι βάσει του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' (σκ. 73 και βλ. και 68-72) και δη, διότι «δεν δήλωσε στο ΕΕΕΣ που υπέβαλε ότι συντρέχει στο πρόσωπό [του] λόγος αποκλεισμού, πολλώ δε μάλλον δεν δήλωσε ούτε σχετικά επανορθωτικά μέτρα, και μάλιστα δεν δήλωσε ότι, β) έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές ... που απαιτούνται για την εξακρίβωση της

απουσίας των λόγων αποκλεισμού, καθισταμένης απορριπτέας για τον λόγο αυτό της προσφοράς [του].», σε διαδικασία του ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ, που διενεργήθηκε την 20-1-2021 και άρα, σε κάθε περίπτωση εντός της πρόσφατης σε σχέση με το νυν διαγωνισμό τριετίας, ακυρώνοντας μάλιστα την πράξη αποδοχής του πρώτου νυν προσφεύγοντος και άρα, η ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ 789/2021 συνιστά το πρώτον διαπίστωση γεγονός που συγκροτεί το πραγματικό του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016. Άλλωστε, η ως άνω Απόφαση ΑΕΠΠ 789/2021 διέγινε ως τέτοια περίπτωση, την απόκρυψη προηγηθέντων αποκλεισμών και κρίσεων περί του ότι ο νυν πρώτος προσφεύγων έχει σε προηγούμενες επιπλέον διαδικασίες προβεί σε συμπεριφορά υπαγόμενη στο πραγματικό του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016. Τούτο, διότι ο νυν πρώτος προσφεύγων απάντησε αρνητικά στο περί του λόγου αποκλεισμού αυτού, ερωτήματος του ΤΕΥΔ του, ενώ με την ΔΠΜ-Θ/43/2.1.2019 απόφαση της «.....» (που επικυρώθηκε κατ' απόρριψη της κατ' αυτής προσφυγής, με την Απόφαση ΑΕΠΠ 176/2019, η αίτηση αναστολής του νυν πρώτου προσφεύγοντος κατά της οποίας απερρίφθη με τη ΔΕΦΑΘ 220/2019), είχε αποκλειστεί οριστικώς από παλαιότερο διαγωνισμό της εταιρείας αυτής, που προκηρύχθηκε με την σχετική Διακήρυξη, για την παροχή υπηρεσιών φύλαξης εγκαταστάσεων της, λόγω υποβολής ανακριβών δηλώσεων σχετικά με τη (μη) συνδρομή λόγων αποκλεισμού (κατά το άρθρο 73 παρ.4 περ. ζ' του ν.4412/2016). Άρα, δια μόνων των ως άνω προκύπτουν εντός του κρίσιμου κατ' άρ. 73 παρ. 10 Ν. 4412/2016 διαστήματος τριετίας πριν τη νυν υποβολή προσφοράς και λήξη υποβολής προσφορών, δύο αυτοτελείς περιπτώσεις αποκλεισμού του πρώτου προσφεύγοντος, ήτοι πρώτον, στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας της και δεύτερον, στο πλαίσιο της ως άνω διαδικασίας του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας, η πρώτη δε επήλθε με την από 2-1-2019 απόφαση και η δεύτερη το πρώτον, δια της και δικαστικώς επικυρωθείσας Απόφασης ΑΕΠΠ 789/2021, που ακύρωσε την αποδοχή του πρώτου νυν προσφεύγοντα, από την εκεί αναθέτουσα. Σημειωτέον, ότι ακόμη και αν δεν ληφθεί υπόψη ως αφετήριο γεγονός το σημείο έκδοσης της πράξης διαπίστωσης απόκρυψης, όπως η ισχύουσα κατά τον χρόνο της υποβολής

προσφορών και του ΕΕΕΣ του παρεμβαίνοντος, διάταξη του άρ. 73 παρ. 10 Ν. 4412/2016 όρισε πλέον με σαφή τρόπο, αλλά ακόμη και το σημείο της συντέλεσης της μη δήλωσης του σχετικού πραγματικού, τότε και πάλι ως προς την περίπτωση της διαδικασίας του Κέντρου Κοινωνικής Πρόνοιας, που διενεργήθηκε εντός του 2021, πληρούται η προϋπόθεση της τριετίας πριν την τρέχουσα διαδικασία. Επομένως, όσα έλαβε υπόψη της η προσβαλλομένη και όσα το πρώτον δια προσφυγής του επικαλείται ο τρίτος προσφεύγων καταλήγουν σε 4 διακριτώς διαγνωσθέντες αποκλεισμούς του πρώτου προσφεύγοντα (2 δια αποφάσεων του, 1 δια απόφασης της και 1 δια της Απόφασης ΑΕΠΠ 789/2021), επί τη βάσει του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 εντός τελευταίας τριετίας, εκ των οποίων οι 3, διαγνώσθηκαν επί τη βάσει δηλώσεων και αποκρύψεων επί δηλώσεων που έλαβαν χώρα την τελευταία τριετία (1 δια απόφασης, με χρόνο υποβολής ΤΕΥΔ 13-2-2020, 1 δια Απόφασης ΑΕΠΠ 789/2021 επί διαδικασίας που διενεργήθηκε την 20-1-2021 και 1 δια της απόφασης ΔΥΠΜ/832/5-2-2019, που έλαβε χώρα επί διαδικασίας, η διακήρυξη της οποίας ήδη είχε δημοσιευθεί εντός της τελευταίας αυτής τριετίας). Εξ αυτών, ο πρώτος προσφεύγων δεν δήλωσε απολύτως τίποτα και απάντησε αρνητικά στο οικείο ερώτημα, βλ. αιτιολογία αναθέτουσας, του νυν ΕΕΕΣ του. Ακόμη, η γνώση του πρώτου προσφεύγοντα για τις ανωτέρω κρίσεις και τον νομικό χαρακτηρισμό τους, ως αποκρύψεις υπαγόμενες στην έννοια του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 είναι πρόδηλη εκ της ιδιότητας του ως διαδίκου ενώπιον της ΑΕΠΠ και εν συνεχεία και ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων. Επομένως (πρβλ. και πρόσφατες Αποφάσεις ΑΕΠΠ 1758/2021, 1632-1634/2021, 1568/2021, περί αποκλεισμού του ίδιου πρώτου προσφεύγοντα για τον ίδιο λόγο, με εν μέρει ίδιο ή παραπλήσιο πραγματικό και αντίστοιχους εκ μέρους του ισχυρισμούς), ο πρώτος προσφεύγων, εν γνώσει του παρέλειψε να αναφέρει το ως άνω συνιστάμενο σε δύο αυτοτελείς αποκλεισμούς και δη, εντός του κρισίμου ως άνω διαστήματος, στο νυν ΕΕΕΣ του και ούτως, προέβη σε απόκρυψη πραγματικού σχετικού με ορισθέντα κατά τη διακήρυξη, λόγο αποκλεισμού και σε ανακριβή και αβάσιμη απάντηση στο οικείο, ιδρύον και τον λόγο

αποκλεισμού κατ' άρ. 2.3.4.ζ της διακήρυξης, ερώτημα του ΜΕΡΟΥΣ ΙΙΙ του ΕΕΕΣ του στην προκείμενη διαδικασία. Επιπλέον (βλ. ΔΕφΘεσσ 115/2020), κατά την έννοια του ανωτέρω Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Σύμβασης, η απάντηση του οικονομικού φορέα στο σχετικό ερώτημα σχετικά με τις ψευδείς δηλώσεις, την απόκρυψη των πληροφοριών κ.λ.π., αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και μόνον, συγκεκριμένα δε, αν αυτός, έχει κριθεί ένοχος σοβαρών ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή εάν έχει αποκρύψει πληροφορίες αυτές. Αντίθετα, δεν είναι αντικείμενο του ερωτήματος αυτού η εκ μέρους του διαγωνιζομένου φορέα δήλωση, αν συντρέχει στο πρόσωπό του λόγος αποκλεισμού εξαιτίας του πραγματικού αυτού γεγονότος. Το τελευταίο τούτο ζήτημα απόκειται στην κρίση της αναθέτουσας αρχής στην οποία θα πρέπει να παρασχεθούν όλες οι αναγκαίες πληροφορίες, προκειμένου η αναθέτουσα Αρχή να διαπιστώσει εν τέλει, αν συντρέχει ή όχι λόγος αποκλεισμού του οικονομικού φορέα από την τρέχουσα διαγωνιστική διαδικασία (Ε.Α. ΣτΕ 237/2019). Περαιτέρω και, ανεξάρτητα εάν μπορεί να αποδοθεί στον πρώτο προσφεύγοντα η απαιτούμενη υπαιτιότητα (δόλος ή βαρεία αμέλεια) σε σχέση με την ως άνω αναληθή δήλωση περί έλλειψης τέτοιων κρίσεων εις βάρος του, όπου απάντησε αρνητικά και συγχρόνως και απόκρυψη πληροφοριών σχετικών με την εξακρίβωση λόγων αποκλεισμού του από τον ένδικο διαγωνισμό (και ομοίως ανεξάρτητα από το εάν αυτές συνιστούν σοβαρές ψευδείς δηλώσεις ή όχι), όπως και ασχέτως του ότι εν προκειμένω, προκύπτει πως ο πρώτος προσφεύγων γνώριζε όχι μόνο το μη δηλωθέν πραγματικό, αλλά είχε διατελέσει και διάδικος ενώπιον της ΑΕΠΠ και των διοικητικών δικαστηρίων που έκριναν ακριβώς τη συνδρομή του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016 στην περίπτωση του, όπως και ασχέτως ότι η παράλειψη δήλωσης αφορά τόσες διακριτές διαδικασίες και σε κάθε περίπτωση, η μία μάλιστα εντός του τρέχοντος έτους, με την οικεία το πρώτον περί τέτοιας διαπίστωσης απόκρυψης κρίση της ΑΕΠΠ, εκδοθείσα την 29-4-2021, ήτοι λιγότερο από 2 μήνες πριν την προκείμενη ανακριβώς αρνητική περί του λόγου αποκλεισμού αυτού, δήλωση του, πάντως, δεν μπορεί να θεωρηθεί

βασίμως ότι τα δεδομένα που παρέλειψε ο πρώτος προσφεύγων να δηλώσει δεν είναι αρκούτως σοβαρά, κατά την έννοια του νόμου και της διακήρυξης, ώστε να θεμελιώσουν τον λόγο αποκλεισμού της απόκρυψης πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού, προεχόντως διότι, όπως έχει κριθεί, κατά την έννοια των ως άνω διατάξεων, οι οποίες είναι σαφείς, η υποχρέωση του προσφέροντος να δηλώνει τις επίμαχες πληροφορίες αφορά σε δήλωση πραγματικού γεγονότος και δεν αίρεται από τυχόν εκτιμήσεις του προσφέροντος σχετικές με το αν τα δηλούμενα πραγματικά περιστατικά συνιστούν, κατά νόμο, λόγους αποκλεισμού ή με το αν συντρέχουν λόγοι άρσεως του αποκλεισμού του (βλ. 40/2019 σκ. 17, 18, πρβλ. ΕΑ 117/2019 σκ. 14). Τούτο, ενώ το άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, δεν αναφέρεται απλά σε «σοβαρές ψευδείς δηλώσεις», αλλά και σε «απόκρυψη πληροφοριών», υπό την έννοια ότι οι δηλώσεις, δια των οποίων ο προσφέρων παραθέτει κατά θετικό τρόπο γεγονότα, θα πρέπει να μην είναι επουσιωδώς ανακριβείς, κατά τρόπο δικαιολογούμενο στο πλαίσιο της εκ μέρους του περιγραφής του πραγματικού και ώστε, να αποφευχθούν ιδιαίτερα αυστηρές ερμηνείες που άγουν σε αποκλεισμό επί τη βάσει μεμονωμένων και χωρίς ουσιώδη επίδραση στο οικείο συμπέρασμα σφαλμάτων σε περιγραφές (επί παραδείγματι, σφάλμα σε αριθμό πρωτοκόλλου πράξης περί αποκλεισμού), ενώ όμως, η απόκρυψη, συνιστάμενη ακριβώς σε αποσιώπηση κάθε σχετικής πληροφορίας δεν χρειάζεται σχετικό χαρακτηρισμό, αλλά εφόσον συνδέεται και αφορά πληροφορία σχετική με ενδεχόμενο λόγο αποκλεισμού, έχει πάντα τη αναγκαία σοβαρότητα, ώστε να στοιχειοθετηθεί ο σχετικός λόγος αποκλεισμού. Οι ανωτέρω νομικές εκτιμήσεις του πρώτου προσφεύγοντος, άλλωστε, δεν αναιρούν ούτε την εν γνώσει του παράλειψη να παράσχει τις επίμαχες πληροφορίες ούτε τη σοβαρότητα της παράλειψης, εφόσον επρόκειτο για πληροφορίες κατ' αρχήν απαραίτητες για την εξακρίβωση λόγου αποκλεισμού της από τον διαγωνισμό (ΕΑ ΣΤΕ 237/2019). Εξάλλου, όπως συνάγεται από το όλο σύστημα ρυθμίσεών τους, τόσο η Οδηγία 2014/25/ΕΕ (βλ. ιδίως σκ. 101 και 102 του προοιμίου της) όσο και ο νόμος 4412/2016 και η προαναφερθείσα διακήρυξη αποσκοπούν ν' αποτρέψουν την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων σε

οικονομικούς φορείς αμφιβόλου αξιοπιστίας και ακεραιότητας. Η διαπίστωση δε της αξιοπιστίας και ακεραιότητας του οικονομικού φορέα προϋποθέτει γνώση εκ μέρους της αναθέτουσας Αρχής της συνολικής συμπεριφοράς αυτού σε σχέση με τη συνδρομή ή μη λόγων αποκλεισμού του και όχι μόνο στο πλαίσιο του τρέχοντος εκάστοτε διαγωνισμού (πρβλ. Ε.Α. ΣτΕ 40/2019). Επιπλέον, ψευδείς ή ανακριβείς δηλώσεις, κατά την παροχή τέτοιων πληροφοριών που έχουν οδηγήσει πολλαπλές φορές σε αποκλεισμό τον οικονομικό φορέα από προηγούμενη διαγωνιστική διαδικασία και δη, κατόπιν και κρίσεων της ΑΕΠΠ, ως και επικύρωση των αποφάσεων που έκριναν τον αποκλεισμό του στις ως άνω διαδικασίες εκ των διοικητικών δικαστηρίων, η μία δε περίπτωση και εντός του τρέχοντος έτους, ενόψει του σκοπού για τον οποίο θεσπίστηκε ο επίμαχος λόγος αποκλεισμού (πρβλ. ΕΑ ΣτΕ 40/2019), αλλά και της ιδιαίτερης σημασίας που αποκτά το ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, μετά την εισαγωγή νέων κανόνων για την προκαταρκτική απόδειξη στους διαγωνισμούς για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων (βλ. ΕΑΑΔΗΣΥ, Κατευθ. Οδηγία 20, σελ. 19) δεν μπορεί να θεωρηθεί εύλογα ότι δεν είναι «σοβαρές» και ότι οι περιπτώσεις αυτές δεν πρέπει να δηλωθούν στο ΤΕΥΔ, σε κάθε περίπτωση συνιστούν απόκρυψη των επίμαχων πληροφοριών, την οποία, αν έχει διαπιστωθεί, ως εν προκειμένω με τον αποκλεισμό σε προηγούμενες διαγωνιστικές διαδικασίες για τον λόγο αυτό, θα πρέπει να το δηλώσει στο οικείο ερώτημα του ΤΕΥΔ, διαφορετικά θα πρέπει να αποκλειστεί. Και τούτο, διότι το επίμαχο χωρίο του σχετικού ερωτήματος του ΤΕΥΔ αφορά στη δήλωση πραγματικού γεγονότος (την παροχή ψευδών ή ανακριβών δηλώσεων ή την απόκρυψη πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας λόγων αποκλεισμού), η ανακριβής απάντηση στο οποίο άγει στον αποκλεισμό του φορέα (ΕΑ ΣτΕ 735/2020, 40/2019). Σημειωτέον δε, πως σε αντίθεση με τους αβάσιμους ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντα, ούτε η διακήρυξη στον όρο 2.2.3.4.ζ ούτε το ερώτημα του ΜΕΡΟΥΣ III του ΤΕΥΔ του, όπου δήλωσε θετικά «ΝΑΙ» σχετικά με τη δυνατότητα του να επιβεβαιώσει όσα εκεί ερωτώνται και άρα, αρνητικά, περί του αν έχουν συμβεί τα περιστατικά που εκεί ερωτώνται («Μπορεί ο οικονομικός φορέας να επιβεβαιώσει ότι: α) δεν έχει κριθεί ένοχος σοβαρών

ψευδών δηλώσεων κατά την παροχή των πληροφοριών που απαιτούνται για την εξακρίβωση της απουσίας των λόγων αποκλεισμού ή την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής, β) δεν έχει αποκρύψει τις πληροφορίες αυτές, γ) ήταν σε θέση να υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση τα δικαιολογητικά που απαιτούνται από την αναθέτουσα αρχή/αναθέτοντα φορέα...»), περιορίζονται αποκλειστικά στο αν συντελέσθηκε προηγούμενη ψευδής δήλωση και δεν αφορούν και προηγούμενες αποκρύψεις, παρά ισότιμα μεταχειρίζονται αμφότερες τις περιπτώσεις. Περαιτέρω, πάλι σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του πρώτου προσφεύγοντα, βλ. και ανωτέρω, τόσο η απόκρυψη συνιστά αυτοδύναμο λόγο αποκλεισμού, όσο και το αν αποκρυφθεί ότι ο προσφέρων είχε κριθεί προηγουμένως ότι είχε προβεί σε απόκρυψη, συγκροτεί νέα αυτοτελή απόκρυψη. Επιπλέον, και μεν σε ορισμένες περιπτώσεις, όπως όταν δηλώνεται εν μέρει αληθές πραγματικό, η απόκρυψη διαφοροποιείται ως περίπτωση, όχι όμως ως προς τις συνέπειες της, από τη ψευδή δήλωση. Όταν όμως, όπως εν προκειμένω και όπως σε καθεμία εκ των ως άνω πολλαπλών περιπτώσεων του αναφερομένου πραγματικού, ο οικονομικός φορέας απέκρυψε κρίσιμο πραγματικό, περαιτέρω και ανακριβώς απαντώντας αρνητικά σε ερώτημα περί του αν αυτό το πραγματικό (και εν προκειμένω, περί του αν έχει προβεί σε ψευδείς δηλώσεις ή έχει αποκρύψει πληροφορίες περί λόγων αποκλεισμού) συντρέχει, όπως στο νυν ΤΕΥΔ του, όπου ανακριβώς απάντησε θετικά στο ερώτημα αν μπορεί να επιβεβαιώσει ότι δεν έχουν συμβεί όλα τα ανωτέρω, ενώ έχουν συμβεί, τότε η ψευδής δήλωση ταυτίζεται με την απόκρυψη, αφού η απόκρυψη συντελείται δια ψευδούς δήλωσης και το αποτέλεσμα της ψευδούς δήλωσης είναι ακριβώς να επέλθει τέτοια απόκρυψη. Επιπλέον των ανωτέρω, βλ. και παραπάνω, ενόψει ότι η ως άνω δήλωση και απόκρυψη δύνανται όντως να άγουν σε αποδοχή προσφοράς και ανάθεση δημόσιας σύμβασης σε προσφέροντα, ο οποίος, αν όσα απεκρύφθησαν, εξαιτίας της ανακριβούς δήλωσης περί ανυπαρκίας τους, ήταν γνωστά, θα ήταν ενδεχομένως αποκλειστέος, πολλώ δε μάλλον, όταν το αντικείμενο των ανωτέρω, δεν αφορά μια επιμέρους λεπτομέρεια ή σφάλμα επί περιγραφής περιστατικού, αλλά σε σωρεία διακριτών περιπτώσεων που ανάγονται σε βάθος χρόνου και τελούν

στο σύνολο τους σε πλήρη γνώση του οικονομικού φορέα, δεν είναι δυνατόν να κριθούν τα ανωτέρω ως επουσιώδη ή μη σοβαρά. Ακόμη, εν προκειμένω άλλωστε, η αναθέτουσα δεν περιορίστηκε να αναφέρει ένα προηγηθέν ιστορικό και να εξάγει ως άνευ ετέρου κρίση της και ως αυτόματο συμπέρασμα, τον αποκλεισμό του πρώτου προσφεύγοντα, αλλά προέβη σε ειδική και πλήρη αιτιολογία, προκειμένου να δικαιολογήσει το συμπέρασμά της περί του αποκλειστέου χαρακτήρα της προσφοράς του, αφενός προβάλλοντας το εις γνώση της ιστορικό, αφετέρου υπάγοντας αυτό στα κριτήρια αναμενόμενης φερεγγυότητας από υποψήφιο ανάδοχο δημόσιας σύμβασης (βλ. επικυρωθέν δια της προσβαλλομένης πρακτικό («λαμβάνοντας υπόψη... 3. ότι «η διαπίστωση της αξιοπιστίας και ακεραιότητας του οικονομικού φορέα προϋποθέτει γνώση εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής της συνολικής συμπεριφοράς αυτού, ειδικώς σε σχέση με την παροχή αναληθών πληροφοριών σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού, διαχρονικά και όχι μόνο στο πλαίσιο του τρέχοντος εκάστοτε διαγωνισμού.»), καταλήγοντας κατ' αξιολογική της ευχέρεια, που ουδόλως προκύπτει ως υπερβαίνουσα τα άκρα όρια της ή τελούσα σε πλάνη περί τα πράγματα ή σε εσφαλμένη λήψη υπόψη ιστορικού (αντιθέτως, προκύπτει, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του τρίτου προσφεύγοντα, ότι υφίστατο και άλλο ιστορικό που δεν ελήφθη υπόψη από την αναθέτουσα, βλ. ανωτέρω) ή ως προδήλως δυσανάλογη (δεδομένου όλου του ανωτέρω εκτεθέντος και προηγηθέντος ιστορικού και της σοβαρότητας όσων αυτό περιλαμβάνει, διαγνώσθηκαν και αφορούν, σε σχέση με την υποκειμενική αξιολόγηση του οικονομικού φορέα, βάσει του οποίου αιτιολόγησε το πόρισμα της η αναθέτουσα). Επομένως (βλ. και Απόφαση ΑΕΠΠ 1696/2021), η ως άνω αιτιολογία συνδέει αυτές τις προηγηθείσες αποκρύψεις και ανακριβείς δηλώσεις, ως και το αντικείμενο του ανά περίπτωση αποκρυφθέντος πραγματικού (και στο πλαίσιο εξατομικευμένου ουσιαστικού ελέγχου όχι μόνο της απόκρυψης ως τυπικού γεγονότος, αλλά του περιεχομένου αυτής και της συμπεριφοράς του προσφεύγοντος ως διαγωνιζομένου και αναδόχου, σε σχέση και με την προς έλεγχο αξιοπιστία του), με τη φερεγγυότητα και ικανότητά του πρώτου προσφεύγοντος να αναλάβει την υπό ανάθεση σύμβαση (πρβλ. ακόμη και την

εκ του πρώτου προσφεύγοντος επικαλούμενη ΔΕΦΑΘ 160/2021), ακριβώς προς στοιχειοθέτηση συμπεράσματος συναγωγής ελλιπούς αξιοπιστίας του. Δια των ως άνω άλλωστε, αιτιολογεί και συμπέρασμα περί του ότι τα ανωτέρω συνιστούν ψευδείς δηλώσεις, πέραν από αποκρύψεις (και ασχέτως, ότι εν προκειμένω, ιδίως όσον αφορά τη νυν θετική δήλωση περί επιβεβαίωσης ότι δεν έχουν συμβεί όσα συνέβησαν, στο πλαίσιο του νυν ΤΕΥΔ, υφίσταται ταύτιση, αφού οι μεν προκαλούν τις δε) και δη, στοιχειοθετείται και η ιδιότητα της σοβαρότητας, που τυγχάνει επαρκούς και εξατομικευμένης αιτιολόγησης, η οποία ουδόλως προκύπτει πάντως ως εσφαλμένη, ελλιπής ή μη νόμιμη. Και τούτο, ενώ ασχέτως των ανωτέρω και μόνη της η διάγνωση έστω απόκρυψης στο νυν διαγωνισμό, ως και σε συνδυασμό με όλο το προηγηθέν ιστορικό που αποτέλεσε το αντικείμενο της και όπως, αυτό ήδη δια της προσβαλλομένης αναφέρεται και ελήφθη υπόψη από την αιτιολογία της αναθέτουσας και ακόμη και ασχέτως, όσων επιπλέον, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του τρίτου προσφεύγοντα, αποδεικνύονται και πάλι, στοιχειοθετείται και αιτιολογείται ο ως άνω λόγος αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.ζ της νυν διακήρυξης. Άρα, με ειδική και σαφή αιτιολογία, η αναθέτουσα υπάγοντας το οικείο αληθές ιστορικό στον όρο 2.2.3.4.ζ, καταγνώσκει τον οικείο λόγο αποκλεισμού, όχι βάσει απλώς της τυπικής συνδρομής πραγματικού, αλλά με εξατομικευμένη υπαγωγή του ακριβούς πραγματικού και του περιεχομένου του σε στοιχειοθετημένη κρίση περί της αξιοπιστίας του προσφεύγοντα, η οποία με τη σειρά της συνιστά το έρεισμα αιτιολόγησης εις βάρος του λόγου αποκλεισμού του ως άνω όρου, ασκώντας ούτως κατ' αιτιολογημένο τρόπο, τη σχετική διακριτική και αξιολογική του ευχέρεια ο αναθέτων, προς υπαγωγή πραγματικού περί του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, στον οικείο λόγο αποκλεισμού που και δια της διακήρυξης, θεσπίσθηκε. Επομένως, με νόμιμο και ειδικό τρόπο αιτιολογήθηκε ακριβώς τέτοια περίπτωση αναξιοπιστίας, επί τη βάσει πραγματικού που συγκροτεί λόγο αποκλεισμού και ενώ ουδόλως, ενόψει του ως άνω πραγματικού, προκύπτει ότι η αιτιολογία αυτή καταλήγει σε τυχόν προδήλως δυσανάλογο αποτέλεσμα ούτε άλλωστε, οτιδήποτε εκ των ανωτέρω έχει επουσιώδη χαρακτήρα. Τα ανωτέρω δε, ασχέτως ότι αρκούσε και η απόκρυψη,

χωρίς να είναι αναγκαία η πάντως, ειδικώς αιτιολογούμενη, σοβαρότητα της ψευδούς δήλωσης (και μάλιστα, αιτιολογούμενη αυτή η σοβαρότητα, σε σχέση με το αντικείμενο της και το δι' αυτής αναληθώς δηλωθέν ως μη συντρέχον πραγματικό, τόσο στο πλαίσιο της νυν διαδικασίας και τρέχουσας αρνητικής δήλωσης του προσφεύγοντα ως προς τον λόγο αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.ζ, όσο και στο πλαίσιο των προηγηθεισών διαδικασιών), ως και ασχέτως ότι, βλ. ανωτέρω, μόνη της η εν γνώσει όλου του ανωτέρω πραγματικού και δια πολλαπλών αποκλεισμών του από περισσότερες διαδικασίες, απόφαση του προσφεύγοντος πάλι να δηλώσει αρνητικά στο οικείο ερώτημα, αν μη τι άλλο συνιστά τουλάχιστον βαρεία αμέλεια του και ουδόλως ελάχισσωνα παρατυπία, ενώ δεν προκύπτει καν, ενόψει των ανωτέρω, όλως ελαφρά αμέλεια και παραδρομή του προσφεύγοντα να δηλώσει ένα πραγματικό, συνιστάμενο σε σειρά αποκλεισμών του, που έτυχαν κρίσης και εκ της ΑΕΠΠ και εκ των δικαστηρίων κατά περίπτωση. Άλλωστε, το αποκρυφθέν δια της ανωτέρω θετικής δήλωσης στο ΤΕΥΔ του, πραγματικό έχει άμεση και κρίσιμη σχέση με την εις βάρος του κατάγνωση λόγων αποκλεισμού και την αξιοπιστία και φερεγγυότητα του, ο δε τυχόν μη εντοπισμός του ανωτέρω πραγματικού θα επέτρεπε σε αυτόν την αποδοχή του στη νυν διαδικασία (εξ ου και αλυσιτελώς επικαλείται τη ΣΤΕ ΕΑ 20/2020, που ερείσθη ακριβώς στο ότι το αποκρυφθέν πραγματικό δεν συγκροτούσε κάποιον σε κάθε περίπτωση λόγο αποκλεισμού). Άρα, ο προσφεύγων, πρώτον, ανακριβώς συμπλήρωσε το νυν ΤΕΥΔ του, δηλώνοντας, ως βάσιμα από την αναθέτουσα κρίθηκε, ψευδώς την έλλειψη σχετικού πραγματικού εκ του ερωτηθέντος στο ΤΕΥΔ του, περί του όρου 2.2.3.4.ζ και ούτως δια της ως άνω ψευδώς θετικής δήλωσης, αποκρύπτοντας στοιχεία ουσιώδη περί λόγου αποκλεισμού, που τέθηκε στο πλαίσιο της τρέχουσας διαδικασίας και δη, θίγοντας την αξιοπιστία του, δεύτερον, συντρέχει ούτως ή άλλως, εις βάρος του το πραγματικό του όρου 2.2.3.4.ζ της νυν διακήρυξης και του άρ. 73 παρ. 4 περ. ζ' Ν. 4412/2016, όπως αυτό κρίθηκε πως συντρέχει, εντός της τριετίας και στο πλαίσιο τέτοιων πρόσφατων διαδικασιών, περαιτέρω με εκ του αναθέτοντος αιτιολογημένη περί εξ αυτών προκύπτουσας ελλιπούς αξιοπιστίας του και ενώ ο προσφεύγων ουδόλως δε

δήλωσε τα ανωτέρω, περαιτέρω δε, δεν δήλωσε ούτε επανορθωτικά μέτρα και άρα, είναι κατά το ορίζον και τέτοιες περιπτώσεις, ως άνευ ετέρου λόγους αποκλεισμού, 2.2.3.4 της διακήρυξης, άνευ ετέρου αποκλειστέος βάσει του οικείου λόγου αποκλεισμού και τούτο τόσο ως διαπραχθέντος εκ νέου στο πλαίσιο της νυν διαδικασίας, όσο και ως διαπραχθέντος στο πλαίσιο διαδικασιών της προηγούμενης προ της νυν προσφοράς του τριετίας, αλλά και διαπιστωθέντος και δια πράξεων διαπίστωσης πάλι εντασσόμενων εντός της ίδιας προ της νυν προσφοράς του τριετίας. Εξάλλου, επιπλέον των ανωτέρω, η εκ μέρους του παράλειψη δήλωση του ως άνω πραγματικού, ως και ανακριβής αρνητική απάντηση στο ΤΕΥΔ του στο οικείο ερώτημα, συνιστά και πλημμελή συμπλήρωση και υποβολή ΤΕΥΔ, που υπέχει θέση υπευθύνου δηλώσεως και άρα, ο πρώτος προσφεύγων είναι αποκλειστέος και βάσει του όρου 2.2.9.1, περί της προκαταρκτικής απόδειξης λόγων αποκλεισμού δια του ΤΕΥΔ, ως και του όρου 2.4.3.1 που ορίζει ως αναγκαίο δικαιολογητικό συμμετοχής του υποφακέλου δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικής προσφοράς, της προσφοράς το ΤΕΥΔ και επομένως, απαιτεί την ορθή και πλήρη, ως προς τις απαιτήσεις της διακήρυξης, συμπλήρωσης του, αλλά και βάσει του όρου 2.4.6.α της διακήρυξης, που ορίζει ως άνευ ετέρου λόγο απόρριψης προσφοράς, την παράβαση μεταξύ άλλων και του όρου 2.4.3 και άρα και την πλημμελή υποβολή και δη, την υποβολή με ανακριβές περιεχόμενο, αναγκαίων δικαιολογητικών συμμετοχής του όρου 2.4.3.1, ήτοι και του ΤΕΥΔ, όπως εν προκειμένω, αφού προκύπτει υποχρέωση του αναθέτοντος φορέα να θέσει εκτός διαγωνισμού τον διαγωνιζόμενο, η δήλωση του οποίου δια του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ του, διαπιστώνεται ότι είναι αντικειμενικά ανακριβής (ΣτΕ 753/2020, ΕΑ ΣτΕ 93, 23/2020, ΔΕφΘεσσ 115/2020). Άρα, απορριπτέα τυγχάνει η πρώτη προσφυγή, ενώ πρέπει να γίνει δεκτό το στρεφόμενο προς προσθήκη επιπλέον βάσεων αποκλεισμού του πρώτου προσφεύγοντος, σκέλος της τρίτης προσφυγής, παρέλκει δε προς τούτο, η εξέταση των λοιπών κατ' αυτού ισχυρισμών της τρίτης προσφυγής.

7. Επειδή, επομένως, πρέπει να απορριφθεί η πρώτη προσφυγή, να απορριφθεί η δεύτερη προσφυγή, να γίνει εν μέρει δεκτή η τρίτη προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα και προβάλλει

πρόσθετους λόγους αποκλεισμού κατά του πρώτου παρεμβαίνοντα, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά, να γίνει δε εν μέρει δεκτή η τέταρτη προσφυγή, καθ' ο μέρος στρέφεται κατά του πρώτου και του τρίτου προσφεύγοντα, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά. Να γίνει δεκτή η Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντα κατά της δεύτερης προσφυγής, να απορριφθούν δε οι Παρεμβάσεις αυτού κατά της τρίτης και τέταρτης προσφυγής. Να απορριφθεί η Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντα κατά της τρίτης προσφυγής. Να γίνει δεκτή η Παρέμβαση του τρίτου προσφεύγοντα κατά της πρώτης προσφυγής, να απορριφθεί δε η Παρέμβαση του τρίτου προσφεύγοντα κατά της τέταρτης προσφυγής. Να γίνει δεκτή η Παρέμβαση του τέταρτου προσφεύγοντα κατά της τρίτης προσφυγής. Να ακυρωθεί η προσβαλλομένη, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντα και του τρίτου προσφεύγοντα και καθ' ο μέρος παρέλειψε πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού κατά του πρώτου προσφεύγοντα.

8. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να καταπέσουν τα παράβολα της πρώτης και δεύτερης προσφυγής, να επιστραφούν δε τα παράβολα της τρίτης και τέταρτης προσφυγής.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τη δεύτερη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την τρίτη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την τέταρτη Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται την Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντα κατά της δεύτερης προσφυγής, απορρίπτει δε τις Παρεμβάσεις αυτού κατά της τρίτης και τέταρτης προσφυγής.

Απορρίπτει την Παρέμβαση του πρώτου παρεμβαίνοντα κατά της τρίτης προσφυγής.

Δέχεται την Παρέμβαση του τρίτου προσφεύγοντα κατά της πρώτης προσφυγής.

Απορρίπτει την Παρέμβαση του τρίτου προσφεύγοντα κατά της τέταρτης προσφυγής.

Δέχεται την Παρέμβαση του τέταρτου προσφεύγοντα κατά της τρίτης προσφυγής.

Ακυρώνει τη με αρ. 19126/4-10-2021 απόφαση της, καθ' ο μέρος έκρινε αποδεκτές τις προσφορές του πρώτου παρεμβαίνοντα και του τρίτου προσφεύγοντα και καθ' ο μέρος παρέλειψε πρόσθετες βάσεις αποκλεισμού κατά του πρώτου προσφεύγοντα.

Ορίζει την κατάπτωση του παραβόλου της πρώτης και δεύτερης προσφυγής την επιστροφή του παραβόλου της τρίτης και τέταρτης προσφυγής.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 16-11-2021 και εκδόθηκε στις 3-12-2021.

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ**

**Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΣΑΒΒΑΣ ΜΑΚΡΙΔΗΣ**